

Irka

2019/4

IRKA

A Kárpátaljai Magyar Pedagógusszövetség gyermeklapja
XXVI. évfolyam, 2019/4. szám

Főszerkesztő: Espán Margaréta. Szerkesztő: Gabóda Éva
Grafika: Török Sarolta. Tördelőszerkesztő: Fábian Zoltán
Szerkesztőbizottság: Orosz Ildikó (elnök), Török Sarolta, Espán Margaréta
Lapengedély száma: 3T N° 63.

Nyomtatás: Melynik Mikola magánvállalkozó;
88000 Ungvár, Oszipenko u. 35. +380505236178
Rend. sz: 1375 Példányszám: 7000.

Levelezési cím: c/o KMPSZ, 90202 Beregszász, Olga Kobiljanszka u. 17.
FORGALOMBA KERÜL A KMPSZ TERJESZTÉSÉBEN

ІРКА

Дитячий журнал Закарпатського угорськомовного педагогічного товариства.
XXVI рік видання, 2019/4

Головний редактор: Ешпан Маргарита. Редактор: Габовда Єва
Графіка: Терек Шаролта. Верстка: Фабіан Золтан
Комісія по редакції: Орос Ільдико (голова), Терек Шаролта, Ешпан Маргарита
Реєстраційне свідоцтво: 3Т N° 63.

Виготовлено: ФОП Мельник Микола Васильович.
88000 Ужгород, вул. Осипенка, 35. +380505236178
Зам.: 1375 Тираж: 7000.

Поштова адреса Ешпан Маргарита, Берегово, вул. Ольги Кобилянської, 17.
Розповсюджується Закарпатським угорськомовним педагогічним товариством

Vascák Áron, Beregdéda

Fazekas Petra, Beregdéda

Bakos Vivien, Beregdéda

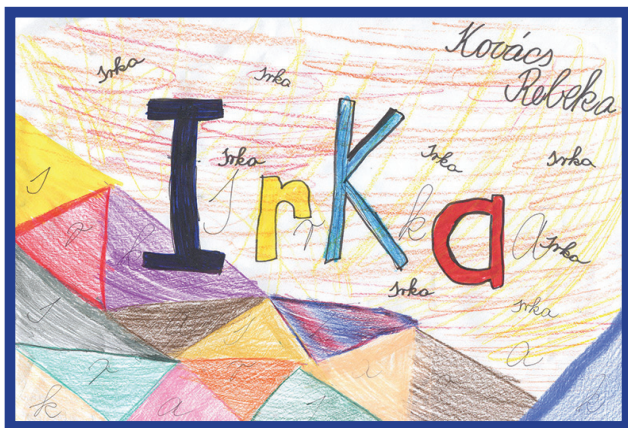
Buskó Szófia, Beregdéda

Papp Krisztián, Beregdéda

Hires Zsófia, Beregdéda

Kovács Rebeka, Mezőgecse

Mándi Dorottya Dalma, Szolyva

Kedves Irkások!

Minden bizonnal nagyon vártatok már a decembert, mert ezzel együtt nemcsak a tél első hónapja, hanem a hógolyócsaták reménye, a karácsony, az ajándékok, a téli szünidő is közelebb került hozzátok.

Ez az időszak több jeles eseményt is tartogat. Ilyen például december 13-a, **Luca napja**, melyhez többek között különböző tilalmak tartoznak a magyar néphagyományban. Tilos például a mosás, szövés, fonás, s a házból se szabad kiadni semmit, mert azzal együtt a szerencsését is kiadja az ember.

December 25-e **karácsony**, Jézus születésének napja. Az előző napon **szentestével** veszi kezdetét a szeretet ünnepe. A szentestén fogyasztott ételek közül a hagyomány szerint nem hiányozhat a méz, az alma, a fokhagyma és a dió. Ha a feltört dió bel-

seje szép és egészséges, az jó egészséget jelent a család számára. Ha viszont rossz, az azt jelzi, hogy valaki betegeskedni fog.

Január elsején, **újév** napján máig is szokás egymás köszöntése, jókívánságok tolmácsolása a rokonok, ismerősök számára.

Január 6-án Krisztus megkeresztelkedésére emlékszünk. **Vízkereszt** ünnepén vizet szentelnek a katolikus templomokban. Ugyanakkor kezdetét veszi a **farsangi** időszak, mely a bállok, mulatságok, maskarák és fánk sütés ideje.

Reméljük, a téli időszak alatt sok élménnyel gazdagodtok majd. Ha erről rajz, vers vagy mese is születik, küldjétek el nekünk bátran!

Beköszöntő

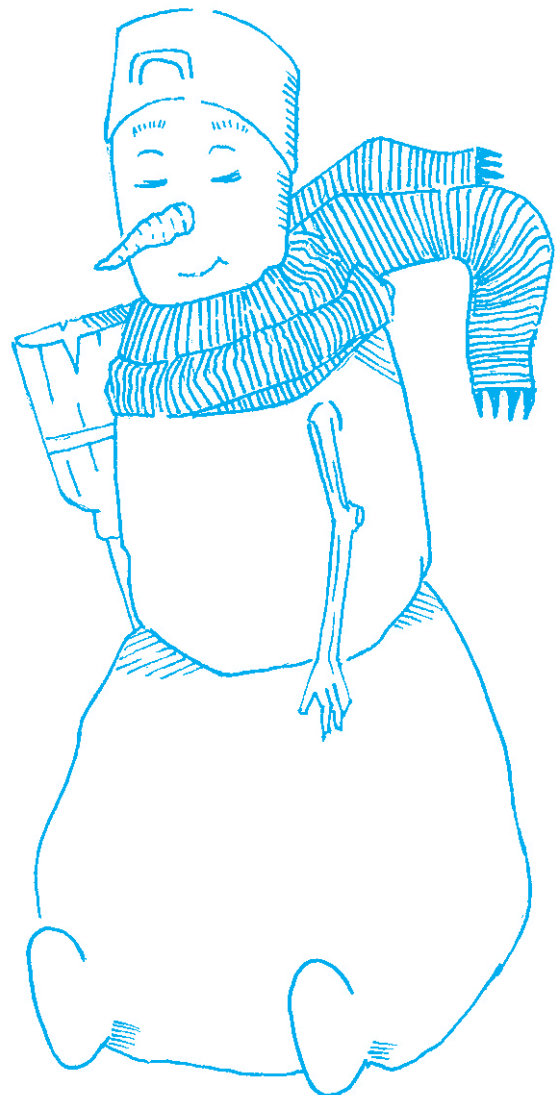
Orgoványi Anikó

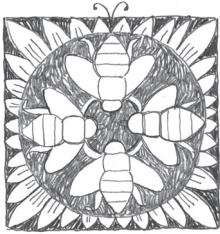
FRIGYES, A HÓEMBER

Hipp-hopp, eljött December,
csillagporos szakállában
csücsül ezer hópehely.
Megborzong és – HALIHÓ! –
hullik, kereng, vitorlázik,
szállingózik már a hó!

Futkosnak a gyerekek,
kergetik a pelyheket,
golyót gyúrnak, hengergetnek.
Hógombócok híznak, nőnek,
pocakossá gömbölyödnek,
egymás tetejére ülnek.

Nicsak, van már szeme, szája,
sárgarépa az orrára,
fazék a feje búbjára,
kezébe még söprű kell,
s készen van már Frigyes mester,
a jókedvű hóember!

Döngicselő

Bartos Erika

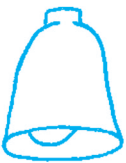
TÉL

Hófehér a város,
Lehullott a hó,
Jégcsap csüng az ágon,
Befagyott a tó.

Sapka nőtt az ágon,
Sapkát hord a kút,
Hósapkás az autó,
Jégtükör az út.

Jégvirág a fákon,
Csillogó a táj,
Nagykabátba bújok,
Nyakamban a sál.

Szaladok a dombra,
Csiklandoz a szél,
Fürgén fut a szánkó,
Gyönyörű a tél!

Devecsery László

MIKULÁS-JÁTÉK

– Megérkeztem! Itt vagyok!
Ők meg kicsi krampuszok!
Eljöttem én hozzátok:
vidámságot kívánok!

Ajándékot kínálok,
nyissátok ki a szátok!
Kedves dallal köszöntetek,
hisz itt vagyok közöttetek!

Ajándékom osztogatom,
jó gyerekek odaadom!
Visszatérek jövőre:
éppen egy esztendőre!

Szánkómra most visszaszállok:
rénszarvasok reám várnak.
Hópihékkal repülünk,
csengőszóval csendülünk.

Pálfalvi Nándor

KARÁCSONY

Karácsony ünnepén
az a kívánságom,
legyen boldog mindenki
ezen a világon.
Itt is, ott is mindenütt
legyen olyan béke,
mint amilyen bent lakik
az emberek szívében.

KARÁCSONYI MONDÓKA

Karácsonyi csengő vagyok,
csilingelek az ágon,
örüljetez, megérkezett
Télországból Karácsony!

Mihail Sadoveanu

A BÁTOR TENGELICE

Iszonyú tél volt, farkasordító hideg. Viharos szél kavarta a havat, egyik-másik madár röptében fagyott meg. A rémült madarak a falu templomának eresze alá gyűltek: az erdőben már nem lehetett kibírni.

Mindegyik sírt, jajongott, annyira fázott. Akkor a sas, a madarak királya így szólt:

– Nincs mit tennünk, tüzet kell lopnunk valahonnan. Az emberek az égből lopták a tüzet. Megtehetjük mi is.

– Helyes! Jól beszélsz! Igaz! Bölcs beszéd! – csiripelték, csipogták, károgták, vijjogták mindenfelől az összesereglett madarak.

Igen ám, de ki lopjon tüzet az égből? A sas azt bizonygatta, hogy ő király, ő nem lothat. A nagy madarak mindenféle kibúvót kerestek: egyiknek lefagyott a szárnya, a másik sántít a bal lábára, a harmadiknak hiányzik egy farktolla, a negyediknek... már nem is tudom, mi baja volt.

A sas úgy döntött, hogy valamelyik apró madárnak kell erre a nagy feladatra vállalkoznia. De a pinty azt mondta, hogy ő csak énekelni tud, lopni nem. A többi is mondott valamit, hogy ne neki kelljen mennie.

Akkor előállt a tengelice, és félénken mondta:

– Én szívesen elmegyek, csak ne veszekedjete.

El is indult. Szállt egyenesen föl az égbe, szállt sokáig, végre a nap közelébe ért. Majd megsült szegény, de nem nyugodott addig, míg egy tüzes napsugarat a csőrébe nem fogott. Majd megvakult a fénytől, a tolla pedig leperzselődött a forróságtól. De nem hagyta magát, vitte a didergő föld felé a napsugarat.

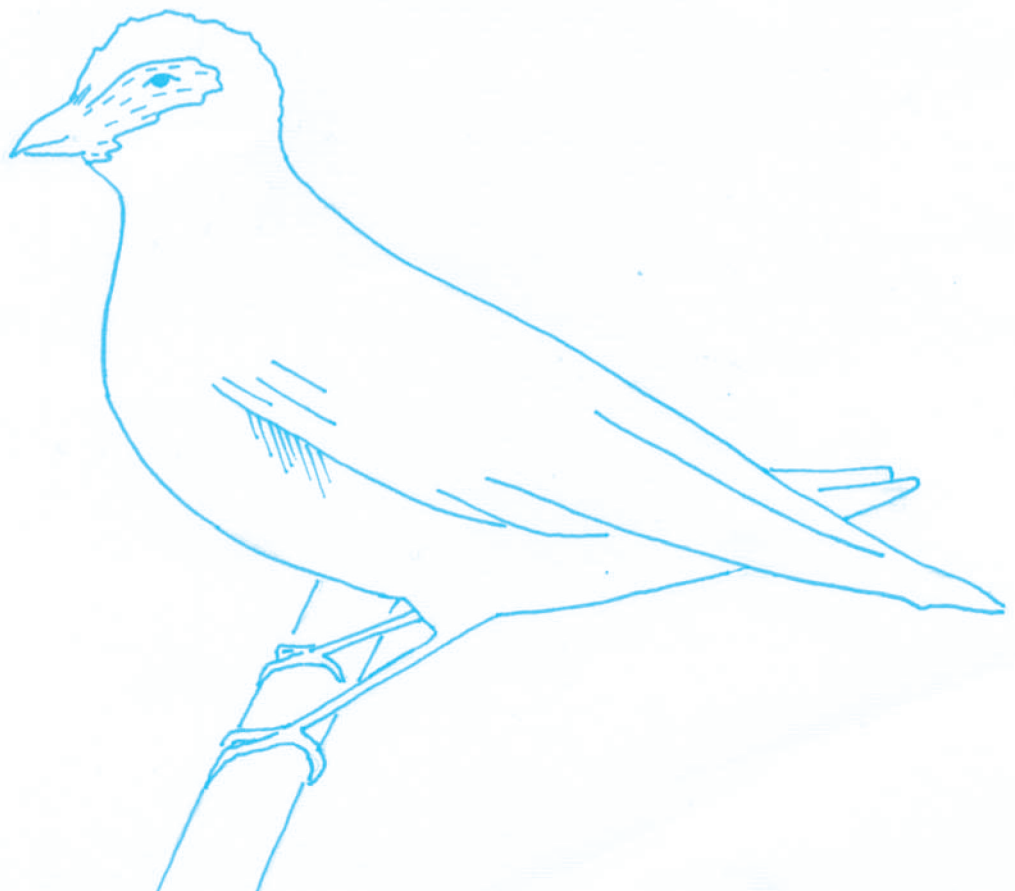
A madarak gyülekezete már messziről érezte, hogy közeledik a tengelice az égi tűzzel. Érezték mindnyájan, mert enyhe szellő lebbent, világosabb lett a mennybolt, csöpögni kezdett az esz, megrokkant a hó. Mire a tengelice leért a földre, már nyíltni kezdett a hóvirág, és a fű is nyújtogatta friss zöldjét az ég felé.

A madarak nagy örömben, hogy nem kell már fagyoskodniuk, észre sem vették a tengelice csupaszságát. Csak a szarka látta meg.

Menten csörögni kezdett, a többi madár megcsúfondárosan nevetett a bátor tengelicén. Ám a kis madarak köréje gyűltek, és gyorsan felöltöztették. A pirók is adott neki egy tollat, a sárgarigó is. A fekete-rigó sem sajnált tőle egy farktollat, a vörösbegy pedig sapkát adott neki.

Alig akadt madár, aki ne ajándékozott volna legalább egy kis tollpíhét a hős madárnak, aki megmentette őket a fagyhaláltól. Végül pedig, mikor már szépen felöltöztették, zengő kórusban dicsérték meg tettét.

Azóta a tengelice minden tél végén lehozza csőrébe a napsugarat, és tavasz lesz a földön. De azóta olyan furcsa a ruhája: bíborszínű a sapkája, és folt hátán folt a köpönyege.

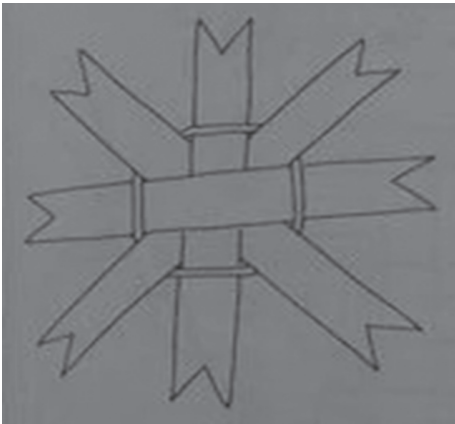
DÍSZEK A KARÁCSONYFÁRA

SZALMACSILLAG

Hozzávalók: szép száraz szalmaszál (alsó íz), nedves rongy, kötözőcérna (arany vagy piros), olló, gombostű, puha munkalap (fa, hungarocell).

Elkészítés: Az előzőleg nedves rongyban áztatott szalmaszálát 4 egyenlő méretű szárra vágjuk, végeit V alakban be lehet metszeni. Két szálat merőlegesen egymásra helyezünk, kereszt irányban (+), majd ez alá még két szálat, X alakban. Cérnával – elől-hátul vezetve – szorosan áttekerjük a szálat, hogy jól tartásuk meg egymást. A cérnát elvágjuk, dupla csomóval megkötjük a végeket. A csillag egyik végébe akasztót fűzünk, hogy feltehessük a karácsonyfára.

KARÁCSONYFADÍSZ GOMBOKBÓL

Hozzávalók: vékony dróthuzal, aranyszínű szalag, sok-sok gomb (különböző méretben, színben).

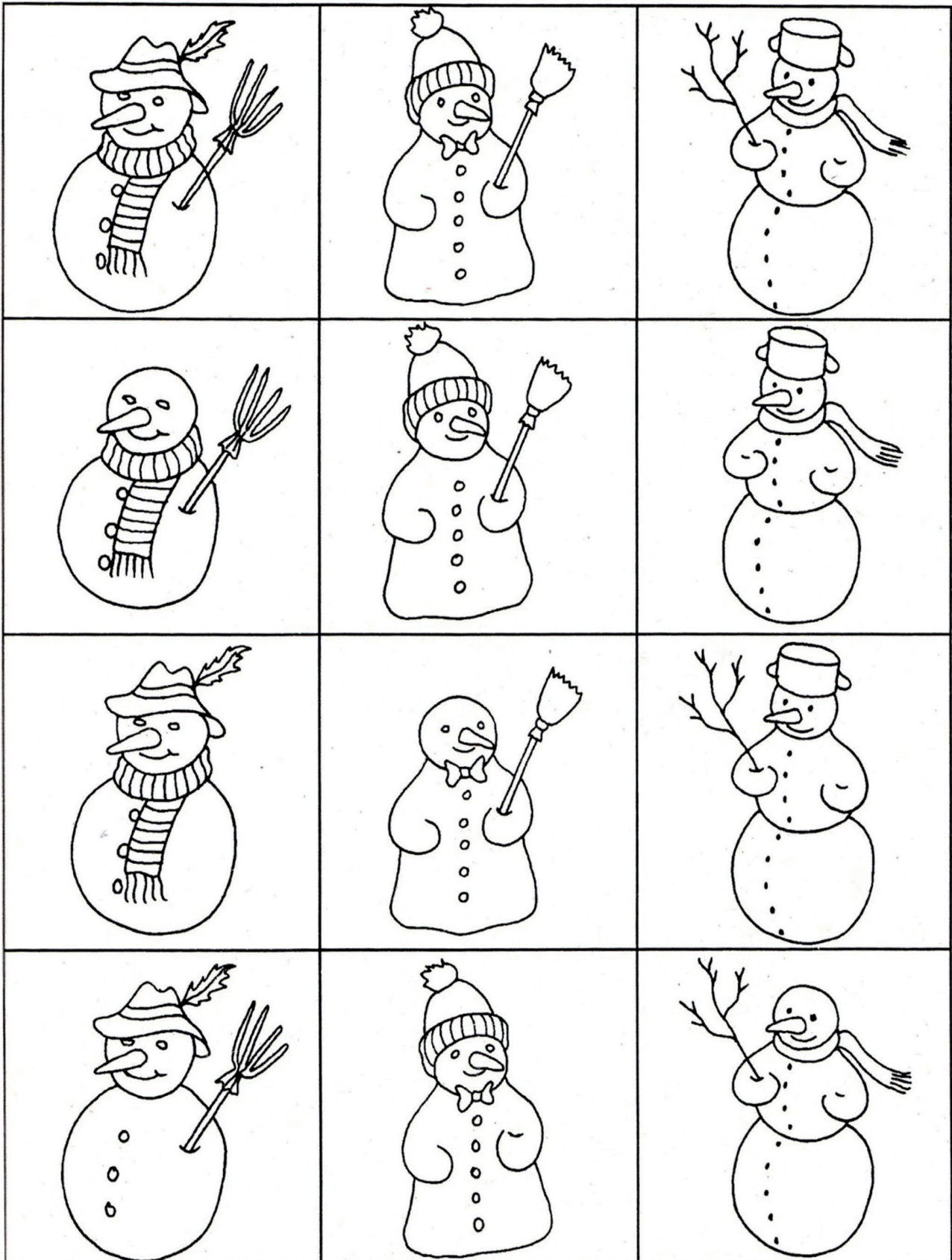
Elkészítés: a vékony dróthuzalra sorban felfűzzük a gomblyukon keresztül a különféle gombokat. Addig folytatjuk, míg összeillesztve az elejét és a végét kis koszorút kapunk. Ekkor összekötjük a végeket, a tetejére szalagot kötünk, és akasztóval is ellátjuk.

Azon túl, hogy szép és egyedi díszünk lesz, elkészítése nagyon jól fejleszti a kézügyességet.

HÓEMBEREK

Megjött a tél, az óvoda udvarán a gyerekek sok-sok hóembert építettek. De sajnos nem mindegyiket tudták kellőképpen befejezni. Rajzold oda azokat az elemeket, amelyek egyik-másik hóemberről hiányoznak, ám a hasonlókön (ugyanabban az oszlopban) ott vannak. Ha kiegészítetted a rajzokat, ki is színezheted. Jó szórakozást!

CSERKÉSZÉLET KÁRPÁTALJÁN

TÖRPTANYÁZÁS

Tavaly tábori élményekről olvashattatok beszámolót. Idén kiscserkészek tanyázásáról szerezhetek tudomást. Aprajafalva népe, a Csapi 3. Sz. Gróf Széchenyi István Cserkészcsapat kiscserkészei Beregbárdosra mentek, hogy újjáépítsék falujukat, amit a csúf, gonosz Hókuszpók lerombolt. Törpapa vezetésével fel is állították sátraikat, és berendezkedtek a természetközeli élethez. Minden napot reggeli tornával kezdtünk, este pedig táborúz volt, ahol a nap történéseit vicces mini-színelőadásokban dolgoztuk fel. Volt ügyességi sorverseny, kötélhúzás, nyakkendőgyűrű-készítés, csillagnéző, kőfestés, szalonnasütés. Egyik nap kirándulni mentünk, ahol nagy örömünkre Tréfi véletlenül felrobbantotta

Hókuszpók házat, így a fenyegető veszély elhárult. Útközben ráadásul rengeteg hupikék áfonyát szedtünk, ami nagyon finom volt.

A tanyázást megható pillanat zárta: kiscserkészek ígérték és felnőtt cserkészek fogadták, hogy életükben törekszenek tenni a jót, és jobbá tenni a világot. Ez az a láthatatlan erő, amely világszerte több mint negyvenmillió cserkészt összekapcsol, és általuk lesz jobb a világ. Ugye, ti is részesei akartok lenni ennek a közösségnek? Csatlakozzatok! A legközelebbi cserkészcsapatok elérhetőségeit megtalálhatjátok a cserkesz.com.ua honlapon.

December 6. napjának reggelén minden gyerekek vidám. Úgy értem, azok, akik jók voltak, és még a cipőjüket is kipucolták. Persze a fogorvosuk is vidám lesz a sok cukorka utóhatásától, de most nem erről szeretnék írni.

Szent Miklós püspök legendája elmeséli, hogyan segített egy családapának, aki hozomány híján nemhogy férjhez adni nem tudta lányát, hanem tragikus sors is várt rá. *„A szentnek tudomására jutott a dolog, és egy csomó aranyat rejtett egy kendőbe, s az éj leple alatt, az ablakon keresztül, titokban bedobta a házba, majd ugyanolyan titokban távozott.”* December elején a Mikulás szebbé teszi a napját annak, aki kiérdemli. Ahogy a szentek jó példával jártak előttünk, mi követhetjük azt.

Bi-Pi, a cserkészlet alapítója ugyanerre buzdít mindannyiunkat. *„A cserkész, ahol tud, segít!”* – mondja a cserkész törvény 3. pontja. A cserkészjelszó – *„Légy résen!”* – is erre figyelmeztet: mindig legyél kész tenni a jót. Légy figyelmes, és vedd észre, ha környezetben jobbá tudod tenni a világot, akár egy icipicit is. Biztos vagyok benne, hogy mindannyian képesek vagytok rá! Lehet ez

egy apró mosoly, bátorító pillantás, amikor a barátodnak pont erre van szüksége, vagy épp az, hogy leülj a másik mellé, és meghallgasd.

Közeleg a karácsony, szerezz örömet a körülötted élőknek. Karácsonyig te is dönts el, hogy mindennap teszel valami jót. Erről vezethetsz naplót is, amit a karácsonyfa alá tehetsz a betlehemi jászol mellé, mint a te ajándékokat. Hisz remek ajándék mindennap jobbá tenni magad körül a világot.

Techet Gábor

Weinrauch Katalin

MIKULÁS

Örök hó, jég országában
él Mikulás egymagában.

Ajándékot gyűjtögetve
egyszer mozdul ki évente:

kedves, öreg jó Mikulást
várva várják, nem tehet mást!

Fellegek közt, meseszánon
végigrepül a világon.

Ki várja őt? Minden gyerek,
ablakokba cipőt tesznek.

Jön Mikulás, kibéleli,
ajándékkal teles-teli.

Megpakolja minden jóval,
áldják nevét hálás szóval.

Mikulás ezt hallja, tudja,
jövőre majd eljön újra.

Tordon Ákos

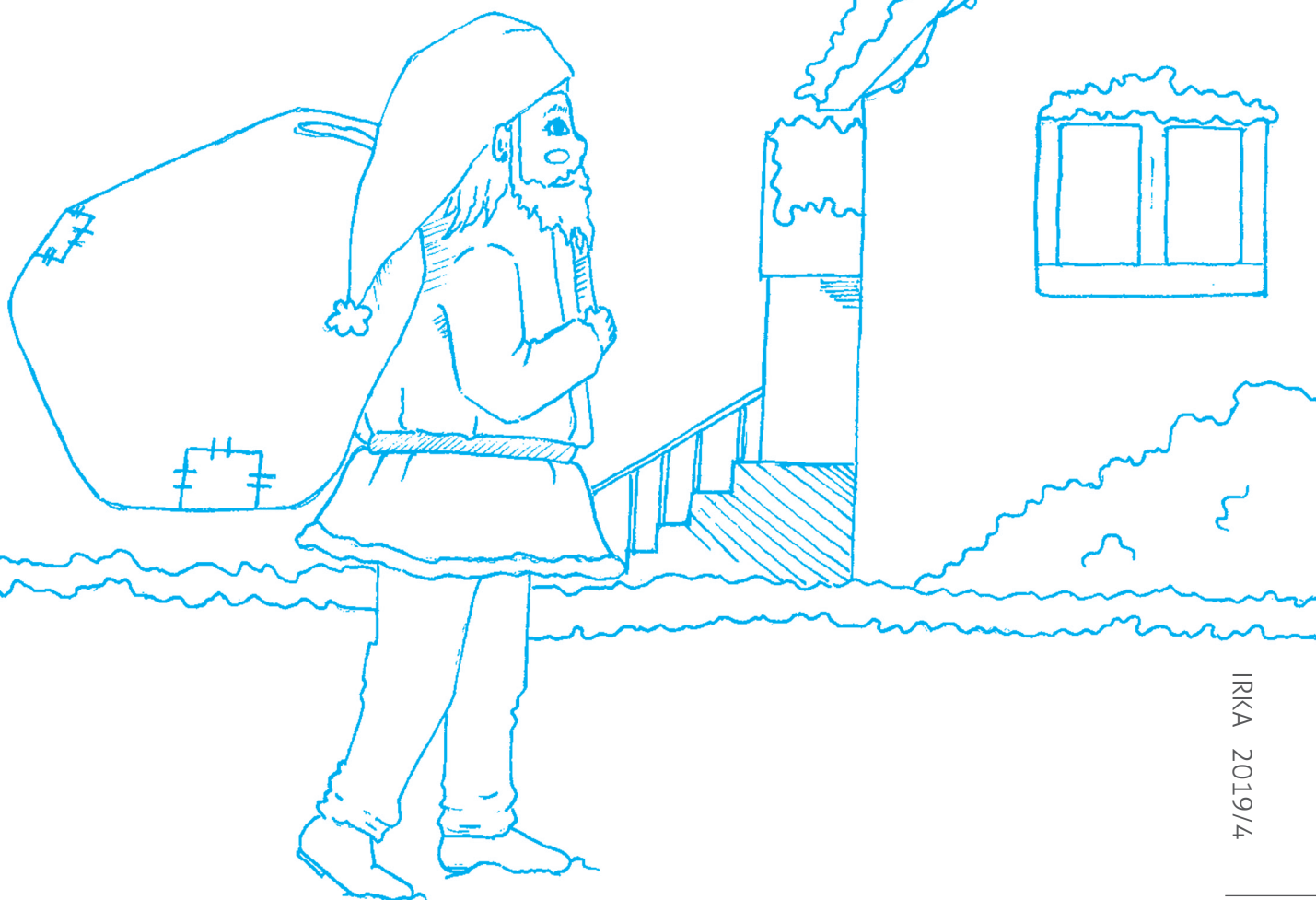
TÉLAPÓ BUNDÁJA

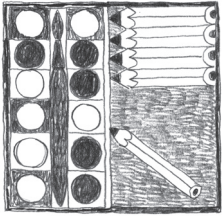
Télapónak hóbundája
rongyos lett a sok hordásba,
sok hordásba, viselésbe,
ide-oda sietésbe.

Hópihe táncol a hóesésben,
vásik a bunda a viselésben,
sok viselésben,
elvásik,
bizony, jó lenne
már másik.

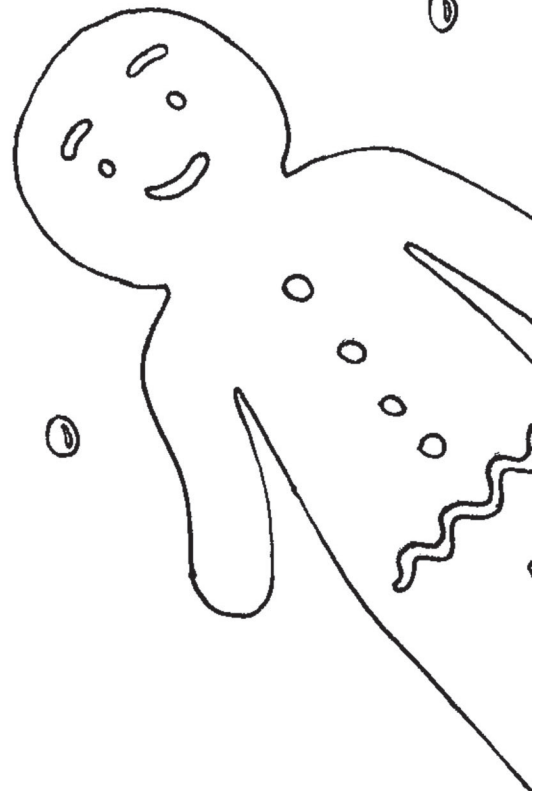
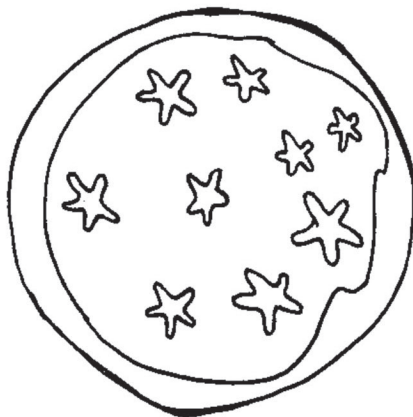
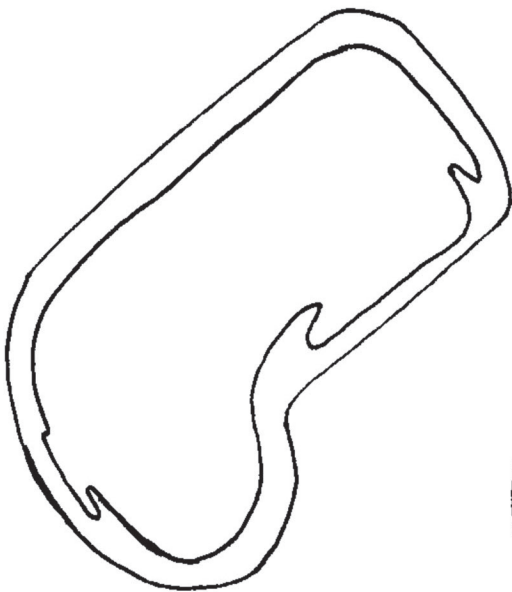
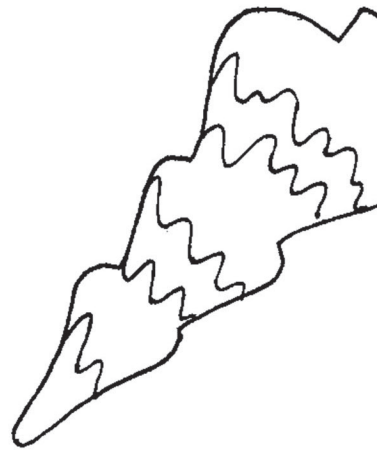
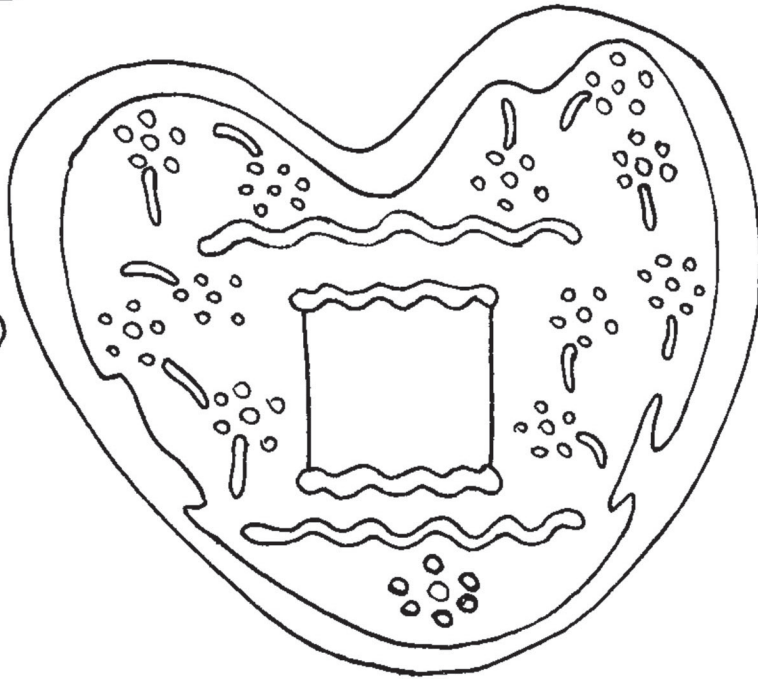
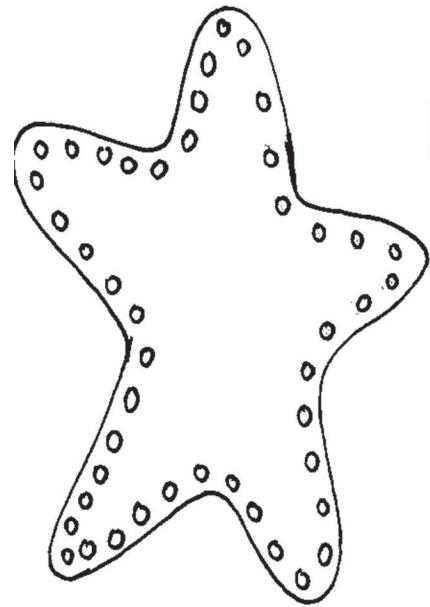
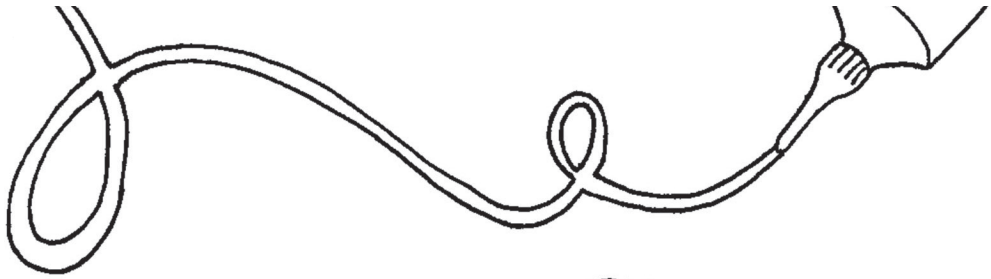
Ágba akad, tovább szakad,
ám Télapó nagyot kacag:
ha szétszakad, azt se bánja,
több hó hull majd a világra.

Hópihe táncol a hóesésben,
vásik a bunda a viselésben,
sok viselésben
elvásik,
jövőre, megládd:
lesz másik!

Kifestő

ÁLLATI TÉVHITEK

A Pécsi Állatkert összeállított egy csokorra való tévhitet az állatok néhány kellemetlen vagy ijesztőnek vélt tulajdonságáról: veszélyességéről, gyávaságáról vagy akár orrfacsaró szagáról.

1. Minden medúza csípése / rázása halálos

A valóságban a medúzák nem ráznak, hiszen táplálékukat nem elektromos áram segítségével szerzik meg. Ezek az állatok csalánsejtekkel rendelkeznek, ezeket használják táplálékszerzésükre. A különböző medúzafajok csípése eltérő erősségű. Egyes fajok, pl. a portugál gálya vagy a különböző kockamedúzák csípése valóban nagyon erős, szélsőséges esetben akár halálos kimenetelű is lehet. De a talajlakó medúza például a „szelídebb” fajok közé tartozik: gyakorlatilag egy csalán csípése erősebb az övéénél!

2. Az állatkertben élő nyílméregbékák mérge halálos

A nyílméregbéka valóban veszélyes, ám az állatkertben lévőek már nem mérgezőek, mivel fogásukban élő példányokról van szó. A nyílméregbékák szervezete nem képes mérgeanyag előállítására, a mérget a békák a táplálékukból nyerik. Fogásukban tartva, nem mérgező rovarokkal etetve a nyílméregbékák sem lesznek mérgezőek.

3. A bagoly bölcs madár

A köztudatban a baglyok bölcs, okos madarakként szerepelnek. A valóságban ezen szárnyasok nem rendelkeznek kiemelkedő intelligenciával, valójában értelmi képességek terén jócskán alulmaradnak a nappali ragadozó madarakkal és a varjúfélékkel szemben. A közkeletű tévedés oka valószínűleg a baglyok kinézetében keresendő: nagy méretű, előre néző szemikkel bölcs, megfontolt emberre emlékeztetnek.

4. A kuvik megjósolja a halált

A kuvik népies neve halálmadár, a közhiedelem szerint ugyanis ez a madár a haldokló ember

ablakába száll és ott hallatja jellegzetes kiáltásait, megjósolva ezáltal a közelgő elmúlást. A valóságban ezt a kistermetű baglyot a virrasztáskor használt lámpa köré gyűlt rovarok vonzották, őket követte a kuvik, tehát nem a halál előjeleként jelent meg a házaknál.

Körbenéző

5. Madagaszkár erdeiben gonosz szellemek laknak

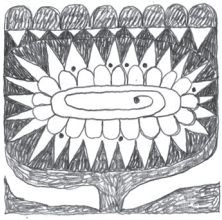
A vörös vari területjelző kiáltása némileg a számbőgés és az oroslánordítás keverékére emlékeztet. Hátborzongató hangjuk miatt a makifélék családja a lemuridae tudományos nevet kapta. A lemur szó az ókori rómaiaknál rossz szellemet jelentett. Amikor az első fehér telepesek Madagaszkár szigetére léptek, éjszakánként a makik hátborzongató kiáltásait hallották az erdőkből, melyekről azt gondolták, hogy azok csakis ártó szellemektől, lemuroktól származhatnak.

6. A hiéna gyáva dögevő

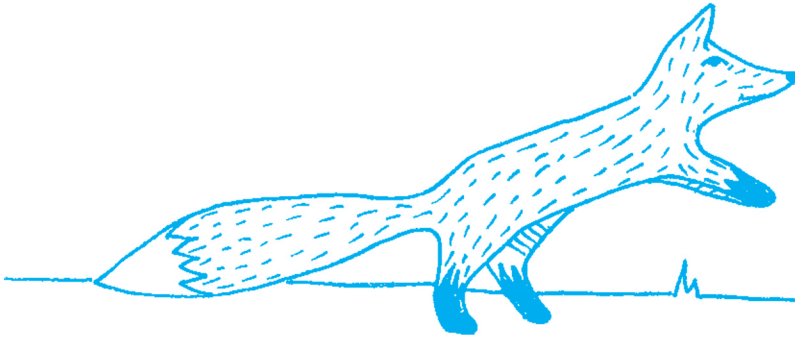

A foltos hiéna a köztudatban sunyi, alattomos dögevőként szerepel. A valóságban – bár a hiénák olykor-olykor tényleg esznek elpusztult állatokat – a foltos hiénák ügyes és kitartó vadászok, melyek főleg a beteg, legyengült és idős állatokat szemelik ki prédájuknak, ezáltal hasznos szelekciós tevékenységet végeznek.

Forrás: pecszoo.hu

Veriforgó

Móricz Zsigmond

A BÖLCS RÓKA

Róka koma egy szép reggel
Összekerült egy pár ebbel.
Nagy vágyása,
Bárki lássa,
Nem volt a találkozásra.
Eburamék,
Derék komék,
Bezzeg ők a róka fajtát
Úgy szeretik, majd felfalták.

Róka uram látta, hogy most
Szégyen a futás, de hasznos.
Cselédeit biztatta hát:
Szemét, lábát, lompos farkát.

– Usgyé, fiam! No csak, vérem!
A lyukat míg el nem érem.
Siessetek, drága testem,
Ne rusnyálgodjatok resten!

No de nyert is egérutat:
Vizsga szeme egyre kutat,
Négy jó lába rugaszkodik,
Csak a farka akaszkodik.

Addig-addig, mégis-mégis,
Haza kerül, lyukba buvik.
Itt bezzeg más,
Jó a lakás!
Mit neki már ebugatás.

Biztos tanyán béke vagyon,
Áradozik róka nagyon:

– Két szép szemem, be dicsérlek,
Neked tudom, hogy még élek,
Lyukam száját hamar láttad,
Eburamék csúful jártak.

– Négy jó lábam, be szeretlek,
Az életem megmentetted.
Az irhámát vitted roppant,
Eburamék szeme koppant.

– Hát te, limpes-lompos farkam,
Majd hogy csufot tettél rajtam.
Eburamék el-elhagytak,
De te mindig csalogattad.
Láncosadta!
Ebugatta!
Nincs helyed a biztos lyukba!

Kimenj innét rögtön! – rászólt,
S kidugta, mint lengő zászlót,
Eburamék
Szemes komék,
Nézik, nézik, mi nő onnét?
Rókafark a'!
S róka rajta!...
A bölcs róka, az árva,
Így jut ebek fogára.

Ágai Adolf

AZ ÁLLATKERTBEN

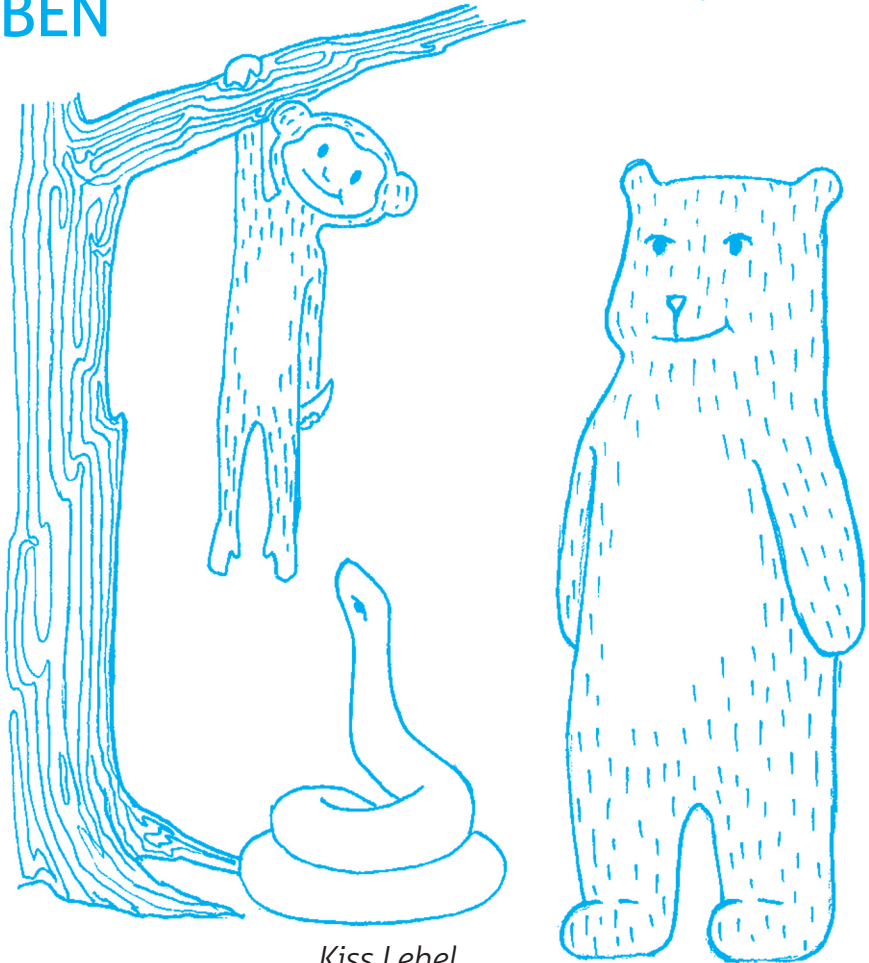
Budapesti városerdő,
Oda menne ki ma Ernő,
Oda vágyik a kis Mici,
Jó mamájuk el is viszi.

Van ott öröm annyi, mint a...
Ördögmalom, cirkusz, hinta,
Bábu, színház, csónakázás,
Céllövés meg póznamászás.

S az állatkert, a magas kalit,
Melyben annyi állat lakik;
Medve, majom, kígyó, kajdács,
Tigris, arslán – mind jó pajtás,

Nézd csak ezt az elefántot –
Ez vón aztán nehéz táncos!
Négy nagy lába egy-egy cövek,
Az egész egy szörnyű tömeg,

Hát még az a hosszú ormány!
Jó vón ülni fenn az ormán;
Kínálja az indus ember:
Üljön föl, de Ernő nem mer...

Kiss Lehel

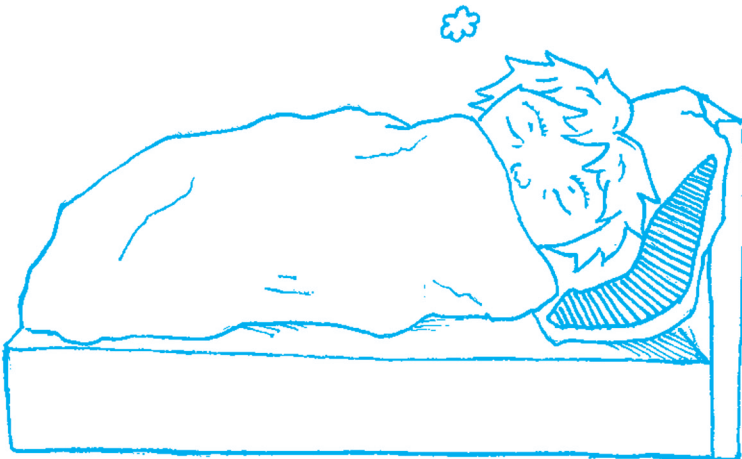
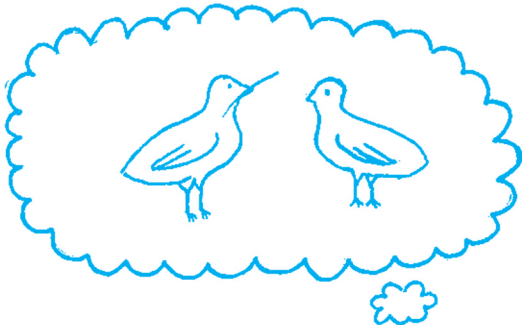
MIT ÁLMODTÁL, KIS HUSZÁR?

– Eresz alatt aludtál,
mit álmoddtál, kis huszár?
– Azt álmoddtam, sűrű tölgyfalombban
galambpárom mellett galamb voltam.

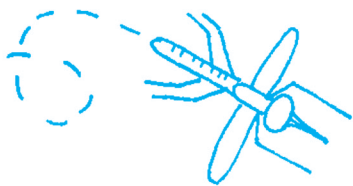
– Tölgyfa alatt aludtál,
mit álmoddtál, kis huszár?
– Azt álmoddtam, nincs nyereg, se patkó,
és a Ráróm csillagjárom vadló.

– Az ég alatt aludtál,
mit álmoddtál, kis huszár?
– Azt álmoddtam, hogy meleg a harmat,
s jó anyácskám virágba takargat.

– Zöld fű alatt alszol már,
miről álmodsz, kis huszár?
– Nem álmodom – megszökött az álom.
Nyergelj gyorsan, érd utol, barátom!

Romhányi József versei

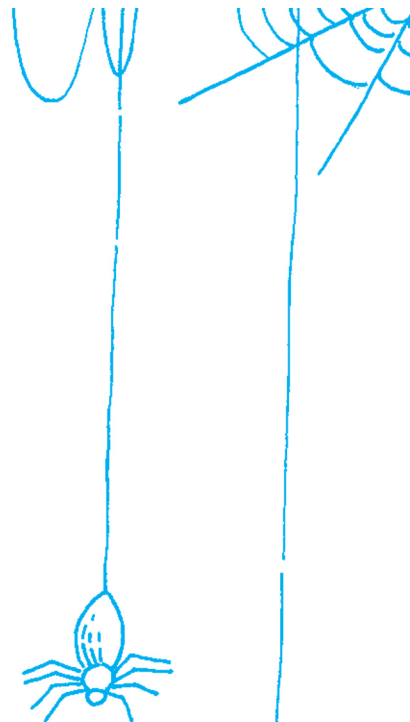
A MOSZKITÓ-OPERA

Ott, hol a kásás
 nád, sás
 lepte lápra lépve
 süpped alább
 a láb,
 köröskörül
 borús köd ül,
 s éjszakára
 nyirkos pára
 száll a sárra,
 sárga gázba'
 hűledezve ül a hüllő,
 borzong a borz és vípera,
 ott hallható a Moszkitó-opera.
 – Züm – zendít rá kóros
 dalára a kórus.
 Aztán tovább érleli
 a vérbeli
 sikert egy tenor.
 Hangja a kórossal egybeforr.
 Először egy dúr-áriát,
 majd egy finom moll-áriát,
 és végül egy maláriát
 ad elő.
 Mily szenvedély, vad erő!
 Hogy lázba hoz ez a mester,
 kísért, bárhogy hessegesd el.
 Utána a tenyér csattan,
 és az izzó hangulatban,
 a vak, füledt éjszakákon
 felcsendül a Kinin-kánon.

A PÉK PÓKJA

Az apróka
 pók-apóka,
 s a porhanyó
 potrohú
 pókanyó
 a pékségben
 a szennyezett
 mennyezetre
 nyálból való
 máló
 hálót
 font, –
 pont.
 A kópé
 póknép
 pótlék-
 hálókat eresztve
 keresztbe
 a pókasztal fölött,
 hálóból ebédlőt kötött.
 Félt a péppel pepecselő pék,
 hogy odapök
 a pók,
 illetve a liszttel
 hintett púpos pépre tisztel.
 Ezért leseperte az apróka
 pókpárt a padlóra.
 Csattant a fapapucs –
 Fuccs!
 Így járt pórul a két pupák
 pék
 pók.
 Pukk.

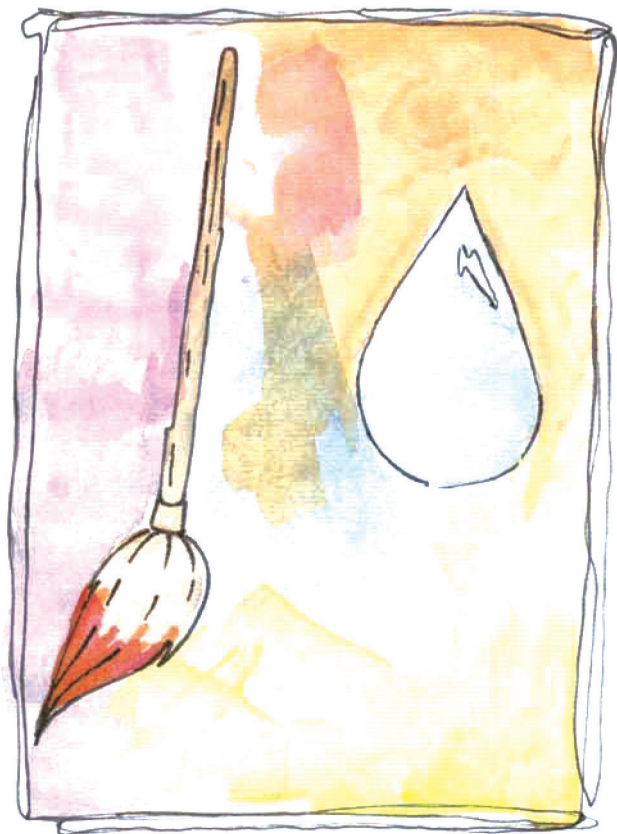

Szofilkánics Teodor

A MÁGIKUS ECSET

Egyszer volt, hol nem volt, valahol nagyon-nagyon messze, egy szép színes lakónegyedben boldogan éldegélt három szín: a Sárga, a Kék és a Piros. Mivel ők voltak a fő színek, nagyon büszkén és gőgösen viselkedtek. Nem tudtak, nem is voltak hajlandóak társalogni és barátsággal elfogadni más színeket. Még a Piros szín sem, annak ellenére, hogy volt egy unokatestvére: Rózsaszín. Bár nem laktak távol egymástól, nem kommunikáltak, nem is látogatták meg egymást soha. Épp ezért nem volt tudomásuk a körülöttük zajló eseményekről sem. A közelgő bál híre sem jutott el hozzájuk. Nem érdekelte őket az a tény sem, hogy ha kibékülnek egymással, a világ máris pompás színekben tündökölné. Tarthatatlan helyzet, amelyre csak egyetlen megoldás létezik: egyedül Ecset lenne képes arra, hogy változást hozzon. Elindult hát és segítőtársat keresett.

Mindeközben minden szín magányosan töltötte napjait a saját otthonában, és csak a házimunkával foglalkozott. Biztosan kíváncsiak vagytok arra, hogyan lehetséges ez? Képzeljétek, a Kék szín saját otthonában mindent kék színre fest át nap mint nap. Ő ebben a színekörnyezetben szokta meg az életet. Ugyanígy tesz a többi szín is: önzően csak saját magával foglalkozik.

Ecset segítségért fordult Vízcepphez. Tanácsot kért tőle abban, hogy hogyan próbálja felkelteni a színek érdeklődését, hogyan hívja el őket a bálba. Vízcepp tudta, hogy a színek nagyon gőgösek, ugyanakkor nagyon fontosnak tartják a családi színmegőrző hagyományokat, így beleegyezett, hogy Ecset segítőtársa lesz.

Ecset és Vízcepp elindult hát, hogy megvalósítsa tervét. Legelőször Rózsaszínt látogatták meg, aki meghívta őket egy csésze teára, de kérte, hogy legyenek udvariasak és figyelmesek. Mikor Ecset és Vízcepp körbenézett, nagyon meglepődtek azon, hogy minden rózsaszínű volt: a babák, a játékok, az asztal, a függöny. Rózsaszín sokat mesélt a vendégeknek rokonairól, hasznos tanácsokat adva arról, hogyan békítsék ki a rokonokat és hívják el őket a bálba. Búcsúajándékként egy rózsaszín csészével lepte meg vendégeit. Ecset és Vízcepp azt is megtudta, hogy mielőtt vendégségbe mennek a különböző színekhez, Ecsetnek tiszta vízben kell megmosnia a lábacsáját, amivel egyben a tiszteletét fejezi ki vendéglátóival szemben.

A pompás terv sikerült. Ecset és Vízcepp kibékítette a színeket, így este mindhárom alapszín megjelent a bálban és a Fehér Rajzlapon mindannyian együtt keringőztek. A legmerészebb szín közülük a Kék volt. Mikor kezet nyújtott Rózsaszínnak, egy új színárnyalat született meg: a Lila. Amikor a Kék árnyalat a Sárgával találkozott, megjelent a Salátazöld és a Zöld szín. Miután pedig Sárga és Piros táncoltak együtt, megszületett a Narancssárga szín. Egymás után történtek meg a váratlan csodák, minden páros tánc alkalmával új színárnyalatok jöttek létre a hideg téli színektől egészen a meleg nyári színekig.

Jelenleg mindannyian boldogan, békességben éldegélnék egy hatalmas többszintes házban, amelyben mindegyik színnek van egy saját lakása, amely a családi hagyományok szerint van befestve. Ecsetet pedig mindenki mágusnak nevezi, hiszen nélküle és Vízcepp nélkül nem jött volna létre a bál, nem találkozott volna egymással a Piros, a Sárga és a Kék szín, nekünk pedig nem lett volna lehetőségünk megismerkedni a Salátazöld, a Smaragd, a Barna, a Lila és más színek pompás árnyalataival.

Ecset barátunk beköltözött a színek házába, ahol nagyon szívesen látják, és becsülik őt tiszta és ápolt külleméért. Amikor beköszönt az este, és elérkezik a lefekvés ideje, Ecset barátunk alaposan megmosakszik és szárazra törli minden végtagját. Vele együtt tér nyugovóra az egész társaság, hogy másnap frissen és kipihenten ébredjenek.

Ez a mese a 2019-es Üveghegy meseíró pályázat 2. korcsoportjában 1. helyezést nyert.

Pető Levente

AZ ARANYALMA, A NYÚL ÉS A GONOSZ RÓKA

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy szegény nyúl, aki egyszer találkozott egy boszorkánnyal, s kapott tőle egy gyönyörű aranyalmát. Ez az alma kívülről csodaszép volt, de belülről nagyon romlott. A boszorkány azt mondta a nyúlnak, hogy olyan állatnak adja az almát, akit nem szeret vagy amelyik nagyon gonosz.

A tapsifüles hosszú útra indult. Ment, mendegélt és útközben találkozott egy bagollyal.

Megszólítja a nyúl a baglyot:

– Kedves Bagoly! Van egy kis ennivalód, mert nagyon éhes vagyok?

– Persze, hogy van! Szívesen megkínállak! – szólt a bagoly.

A nyuszi elfogyasztotta az ajándékba kapott elemózsiát, amit hálásan megköszönt és tovább folytatta az útját.

Kis idő elteltével találkozott a medvével. Megkérdezte a medvét is.

– Kedves Medve koma! Megkínálnál egy kis ennivalóval, mert nagyon éhes vagyok? Hálásan megköszönném!

– Megkínállak én szívesen! – szólt a medve és úgy is tett.

A nyúl jóllakott, megköszönte a szíves vendég látást, és tovább folytatta az útját. Ment, mendegélt és találkozott a rókával.

– Róka komám! Adj egy kis ennivalót, mert nagyon éhes vagyok! – szólította meg a nyúl a rókát.

– Honnan adjak én neked? Hisz nekem sincs!

– Kár, mert adtam volna cserébe egy aranyalmát – mondta a nyuszi.

Ekkor már bánta a róka, hogy nemet mondott. No, de nem azért hívják ravasznak!

Gyorsan belenézett a zsákjába, s megszólalt:

– Jaj, Nyuszi komám! Most jut csak eszembe, hogy van itt egy apró sárgarépám, amit a levesbe akartam tenni, de szívesen megosztom veled.

Elővett egy fonnyadt, félig elrohadt sárgarépát, s átnyújtotta a nyúlnak. A nyúl pedig odaadta érte az aranyalmát. Szaladt is a róka az almával, úgy eltűnt, mintha a föld nyelte volna el.

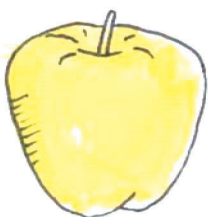
Ám eljött a másnap. Felkeresi a róka a nyuszi kát, s panaszolja:

– Hallod-e, te nyuszika! Hát ez az aranyalma romlott volt belül!

– Látod, Róka komám, nem minden arany, ami fénylik! Te gonosz voltál velem, s megkaptad érte a jutalmadat.

A róka motyogott valami bocsánatkérésfélét, ledobta az almát és dühében világgá szaladt. Az alma pedig széttört és három darab lett belőle, de már nem volt rossz a belseje, hanem színarany volt kívül-belül. A nyuszika felvette az almákat és elvitte méltó gazdájuknak: egyet a bagolynak, egyet a medvének adott, egy pedig az övé lett. Mert mind a hármójuknak nem csak az almájuk, hanem a szívük is aranyból volt.

Ez a mese a 2019-es Üveghegy meseíró pályázat 2. korcsoportjában 2. helyezést nyert.

Petrás Bálint

A VÉN MENYÉT ÉS AZ EGEREK

Mikor a menyét megöregedett, ifjúságával együtt odalett a fürgesége és kivételesen az ügyesége is. Még az egerek is bátran kigúnyolták, hisz már nem volt elég gyors ahhoz, hogy elkapja őket.

Megelégelte ezt az öreg menyét, fogta magát és belebújt egy liszteszsákba. Jó alaposan befedte minden porcikáját liszttel. Még az orra hegye sem kandikált ki. Amint az egerek felfedezték a zsákot, már tódultak is oda, hogy megdézsmálják

a lisztet. Volt nagy lakmározás! De nem az egerek tömték a hasukat, hanem az okos menyét, aki minden rágcslót megfogott, amelyik a zsák közelébe merészkedett.

Bizony, bizony, ha gyöngébb vagy, mint mások, éles eszeddel tudsz fölébük kerekedni.

Ez a mese a 2019-es Üveghegy meseíró pályázat 2. korcsoportjában 3. helyezést nyert.

Balogh Kamilla

AZ ÉVSZAKOK KIRÁLYA ÉS A TÜNDÉRLÁNY

Egyszer, valahol a messze északon, élt egy király és egy királyné. Ők irányították az országot, aminek a neve Évszakok gyöngye volt. A király és a királyné nagyon szerették egymást, csak egy baj volt, nem lehetett kislurkójuk.

A király nagy bánatában elment Tündihez, a kis erdei tündérhez. Ő kívánságokat teljesített. A király azt kívánta mindennél jobban, hogy legyen egy kis hercegnőjük.

Hosszú hónapok után megszületett, akit anyyira vártak: Orchideaméz. A kis hercegnő ezt a nevet kapta.

A kislány szépen nőtt, növekedett, csak egy baj volt, hogy nem évszakvarázsló, mint az anyukája és az apukája, hanem tündér.

Orchideaméznek lassan kinőttek a szárnyai, és még egy varázspálca is megjelent a kezében. Ettől nagyon megijedt, hogy kicsit más, mint a többiek. Az a gondolata támadt, hogy megszökik a királyságból.

Így is tett. Egy alkalommal, amikor a szülei nem voltak otthon, megszökött. Ahogy ment, mendégelt, összetalálkozott két sárkánnyal.

Az egyik volt Füle, a másik Farka. A sárkányok kedvesen szóltak a hercegkisasszonyhoz.

– Drága hercegkisasszony – szólt Füle –, gyere, segíts nekünk! Mint látod, Farkának a hosszú hegyes farka beszorult a mesehegyek közé.

– Szívesen! – válaszolt Orchideaméz.

Kettőt suhintott varázspálcájával, de mégsem sikerült.

A kis Ochideaméz hamar rájött, ide nem tündérvadászlat kell, hanem sárkánybors. Ez azonban csak a Napkirályságból volt beszerezhető. A tündér elindult, de hogy el ne vesszenek a sárkányok, kaptak egy tündérorchideát.

Tűzön-vízen át ment, végre elérte célját, a Napkirályságot. Amint megszerezte a sárkányborsot, mint a sebes tündéralom, már ment is vissza a sárkányokhoz. Mire visszaért, a testvérpár már nem volt ott.

Bánatában elaludt egy kis kövön.

– Hahó, hahó, ébren vagy? – szólt hozzá egy bársonyos, de férfias hang.

Orchideaméz hercegkisasszony felriadt.

– Jaj, jaj, igen, fent vagyok! – mondotta.

Aki megszólította, szintén tündér volt.

– Honnan került ide egy ilyen szép leány, vagyis tündér? Mi a neved? – kérdezte a herceg.

– Orchideaméz – válaszolt –, Évszak királyságból jöttem. És mi a te neved?

– Csipkebogyómag herceg, szolgálatára.

Már első ránézésre szerelem kerekedett mind a kettő szívében.

A herceg elvitte a palotájába. Mikor odaértek, Orchideaméz megpillantotta a két sárkányt. Kiderült, hogy ők a herceg szolgálatában álltak.

A két fiatal egymásba szeretett, és abban a szent percben tizenkét napos esküvőt hirdettek. Meghallották ezt az Évszakok királyságában is, és mint az őszi szél, odasiettek. Orchideaméz sírva fakadt szülei láttán. Nagyon meghatódtak. A hercegkisasszony mindent elmesélt. Nem haragudtak már.

Fülének és Farkának jutott az a megtiszteltetés, hogy húzzák a hintót az esküvőre.

Kis idő elteltével lett sok apró Csipkebogyó és Orchideabimbó.

Boldogan éltek, míg meg nem haltak.

Itt a vége, fuss el véle!

Ez a mese a 2019-es Üveghegy meseíró pályázat 2. korcsoportjában különdíjat nyert.

JANUÁR

H	K	Sze	Cs	P	Szo	V
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

FEBRUÁR

H	K	Sze	Cs	P	Szo	V
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	

MÁRCIUS

H	K	Sze	Cs	P	Szo	V
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

ÁPRILIS

H	K	Sze	Cs	P	Szo	V
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

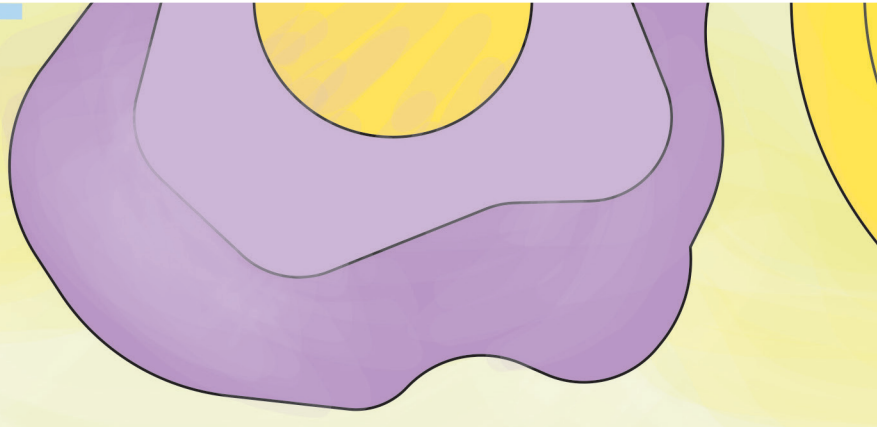
MÁJUS

H	K	Sze	Cs	P	Szo	V
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

JÚNIUS

H	K	Sze	Cs	P	Szo	V
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

T

Ilka

2020

JÚLIUS

H	K	Sze	Cs	P	Szo	V
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

AUGUSZTUS

H	K	Sze	Cs	P	Szo	V
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

SZEPTEMBER

H	K	Sze	Cs	P	Szo	V
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

OKTÓBER

H	K	Sze	Cs	P	Szo	V
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

NOVEMBER

H	K	Sze	Cs	P	Szo	V
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

DECEMBER

H	K	Sze	Cs	P	Szo	V
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

A tél és karácsony ünnepe több festőt is meghihetett.

Hugo van der Goes: *Mária és József úton Betlehembe* (1475)

Pólya Tibor: *Korcsolyázók a tavon*

Mose Bianchi: *Téli utcakép* (1890)

Boromisza Tibor: *Nagybányán hull a hó* (1911)

Pekáry István: *Falu télen* (1970)

Kádár Béla: *Havas utca*

Tóthárpád Ferenc
karácsonyi versei

ELJÖTT SZENT KARÁCSONY

Angyal szólt: „Ha megszületik,
Jézus legyen neve,
s áradjon az emberekre
minden szeretete!

Szegénység lesz gazdagsága,
szerénység: hatalma.
Felsír, s három bölcs siet majd,
hogy megvigasztalja.”

És egy éjjel gyermeksírás
szakadt fel a fényre.
Mária mély sóhajtása
ráfagyott a dére.

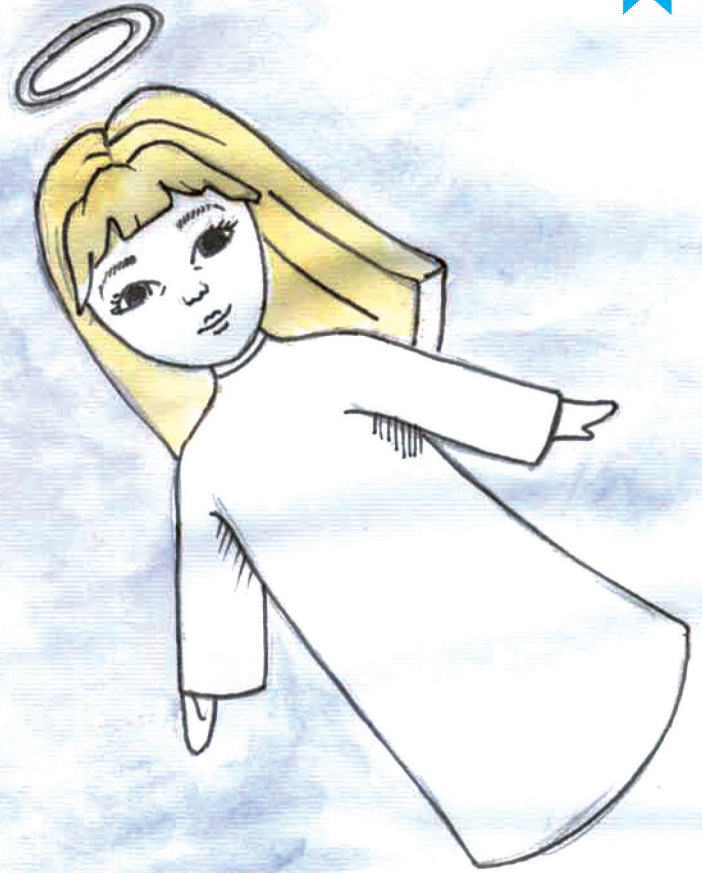
Aztán jöttek jó pásztorok,
együtt örvendeztek:
„Isten fia megszületett,
hogy megváltson minket!”

Nem volt meleg takarója,
nem volt díszes ágya.
Jászol-meleg dédelgette,
csillag járt nyomába’.

Csak néhányan figyeltek rá
szerte a világon.
Egyedül az Isten tudta:
eljött szent karácsony!

Dudics Katika, Barkaszó

A HÍRHOZÓ

Mikor Jézus megszületett,
tiszta volt az ég.
Aprócska kis csillagtüzek
égték szerteszt.

Köztük egy, a legfényesebb,
mindig arra várt,
hogy a jó hírt megtudhassa
szerte a világ.

Fényes csillag, vándor csillag
– három bölcs fölött –
reményt hozott, s reményt adott,
amíg örködött.

Aztán fénye elhalványult,
de ha akarsz,
minden évben, decemberben,
újra felragyog!

Mester Györgyi

HÓBARÁTOK

Közeledett a téli iskolai szünet, és Kata minden reggel azzal ugrott ki az ágyból, hogy azonnal az ablakhoz szaladt megnézni, esett-e hó az éjjel? Mert ha igen, akkor a szünetben lehet majd szánkózni, hógolyózni, és nem utolsósorban hóembert építeni.

Már el is telt a szünetből két nap, amikor a harmadik reggelen szokatlan cipőkoppanásokra ébredt. Valaki a lábát csapkodta az előszobában, csak úgy döngött tőle a kövezet.

A furcsán ismerős zaj miatt pizsamában szaladt ki az ajtóhoz, és édesapját látta, amint a nyitott ajtóban, a küszöb előtt próbálja letopogni a havat a bakancsáról.

Kata gyorsan felöltözött, a reggelit éppen csak bekapta, és már szaladt is át a szomszédba kis barátjához, Marcihoz. A délelőtt során felváltva húzták a szánkót, amin hol egyikük, hol a másik ült, aztán egy jót hógolyóztak, majd úgy gondolták, ebédig megépíthetnek még egy helyre hóembert is.

Úgy is lett. A testes, répaorrú, fazékkalapos hóember-remekművet még anyuka is megdicsérte. Javasolta, ne csak orrot, de száját is csináljanak neki. Adott is egy marék megpuccolt tökmagot, amiből – szépen sorba rakva – mosolygós száját csinált a két gyerek.

Másnap reggel azonban Kata is, Marci is, meglepődve és csalódottan vették tudomásul, hogy a hóemberük nem mosolyog. Eltűnt ugyanis a fejről a tökmagokból készült mosoly, és a hóember nagyon szomorúnak, egyenesen rosszkedvűnek tűnt. „Ezt nem hagyhatjuk” – gondolták a gyerekek, és eldöntötték, visszaadják a hóember mosolyát.

Most azt találták ki, hogy apróra vágott szívószáldarabokból csinálnak neki ajkakát, amit vélhetően senki nem kíván meg, ugyanis feltételezték, a tökmagot az amúgy kedvelt kerti madarak lopkodták el, éhségük csillapítására.

Másnapra azonban, a legnagyobb bánatukra, megint csak szomorúságot láttak a hóember arcán. A szívószáldarabok lepotyogtak. A gyerekeknek tovább kellett gondolniuk a dolgot, hogyan lehetne ismét mosolyt varázsolni a hóemberük arcára.

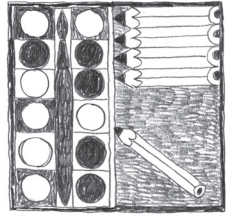
A kislány másnap kicsivel később ébredt a szokásosnál. Talán az esti, elalvás előtti hosszas töprengés tette, vagy a sokáig nézett rajzfilm, tény, hogy aznap reggel elaludt.

Reggelizés közben egyszer csak Marci kopogtatott be hozzájuk. Megvárta, amíg Kata lenyelte az utolsó falatot, belebújt az overalljába és a csizmájába, de a sapka feltevéséhez már nem volt türelme.

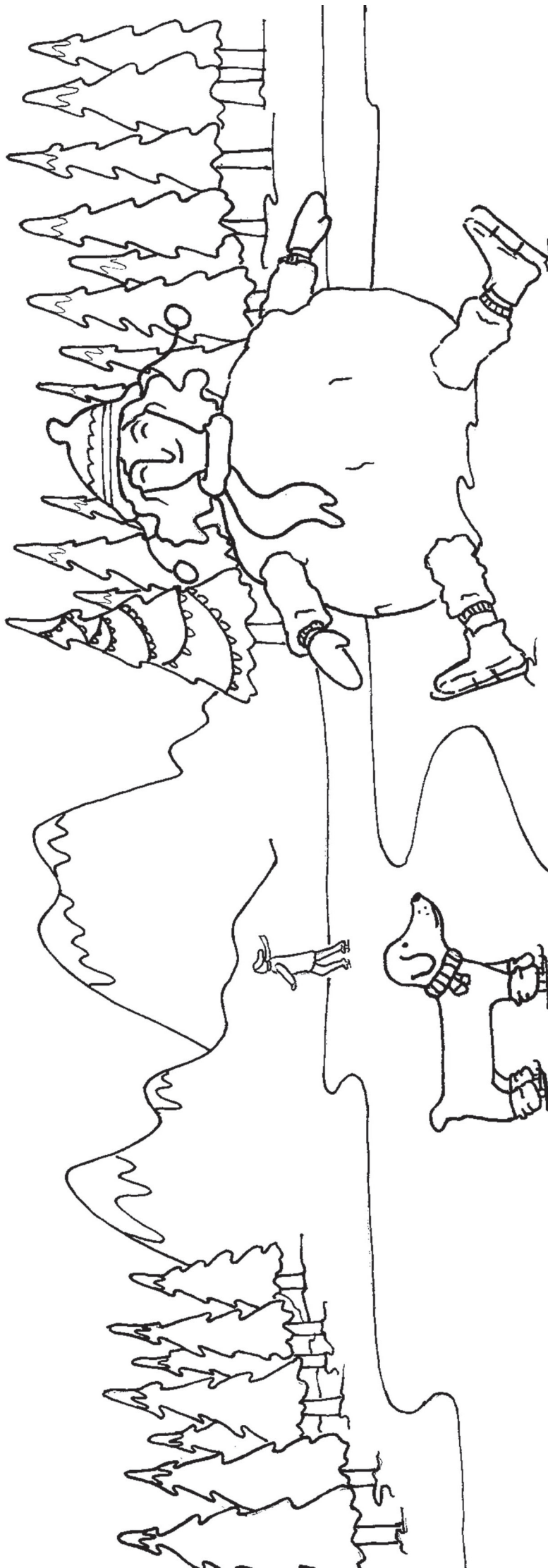
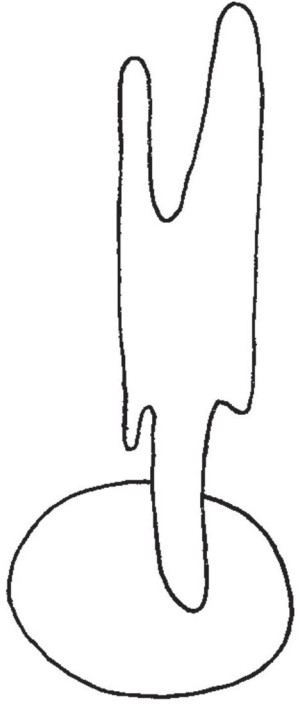
Kézen fogva húzta kis barátnőjét az udvarra. Amint kiléptek az ajtón, Kata szája azonnal mosolyra derült. Hasonlóképpen, mint a hóemberé, aki mellett szorosan ott állt egy jóval kisebb hóember, afféle lányforma. Mindkettőnek apró kövekből volt kirakva a mosolya.

– Bemutatom neked a „hóbarátokat” – mondta Marci. – Éjszaka kitaláltam, megálmodtam, és reggel azonnal meg is valósítottam az álmomat. Egy barát hiányzott a szomorú hóemberünk mellől. Egy barát, mint ahogy mi itt vagyunk egymásnak. Mi is csak kettesben tudunk jól játszani, együtt érezzük jól magunkat, és persze eközben sokat mosolygunk.

A hóbarátok mosolya nem is tűnt el egyhamar. Egészen hóolvadásig ott ült az arcukon, mint ahogy Kata és Marci arcáról sem olvadt le a mosoly a jól sikerült téli szünet miatt.

Kifestő

Almodoni
hívunk

Lázár Ervin Kossuth- és József Attila-díjas magyar író, meseíró. Történeteiben megelevenednek a környezet dolgai, elképesztően izgalmas kalandokba keverednek a nem mindennapi tulajdonságokkal felruházott hősök, s egészen különleges világ születik szemünk előtt és képzeletünkben. Meséi csavaros észjárásról árulkodnak. Neki köszönhetjük többek között *Szegény Dzsoni és Árnika*, *A Négyszögletű Kerek Erdő*, *Berzsián és Dideki* történeteit. Most egyik legsikeresebb művéből, *A Hétfejű Tündér* c. mesegyűjteményéből hoztunk nektek néhány történetet, remélvén, hogy kedvet kaptok más munkáinak elolvasásához is.

Lázár Ervin

A HÉTFEJŰ TÜNDEÉR

MIT UGRÁLSZ, HIDEG?

Egy szép, augusztusi napon nyitva maradt a Szaratov* ajtaja.

– Aha – mormogta odabent a Hideg –, most itt az alkalom!

Féloldalasan kislisszant a résen. Megállt a konyha közepén, rettentő szemmel körülnézett.

– Majd most megmutatom nektek! – sziszegte vészjóslóan.

Kihúzta magát, behajlított karját vállmagasságba emelte, fitogtatta az izmait.

Olyan izmai voltak, mint egy kafferbivalynak.

A Mozsár, a Konyhaszekrény, a Fületlen Bögre, az Épfülű Bögre, a Kávédaráló, a Háromlábú Hokedli, a Körömrészelő (mit keres egy körömrészelő a konyhában?), a Húsvágó Bárd, a Merőkanál, a Bojtos Butykos, a Tejesköcsög, a Piros Fedő, a Kék Fedő, az Alumínium Fedő, a Burátlan Lámpa, a Konyhaasztal és a Kettőbe Vágott Paradicsom hökkenten nézett rá.

A Hideg tánclépésben végiglejtett a konyhán, majd ökölvívóállásba helyezkedett.

Vészjósló hangon kérdezte:

– Melyikötökkel kezdjem?

Körülnézett. Majd ezzel egyidőben azt mondta:

– Brrrr!

A konyhában mindenki behúzta a nyakát. Azt gondolták: „Jaj, nehogy rajtam kezdje!”

Csak a Körömrészelőnek (mit keres egy körömrészelő a konyhában?) jutott eszébe: „Mit akarhat ez kezdeni?”

A Hideg meg újra azt mondta:

– Brrrr!

Egy kövér verejtékcsepp jelent meg a homlokán. Bal karján elernyesztette az izmokat, a homlokához

nyúlt, elkente rajta a verejtékcseppet. Közben a bal lába megroggyant.

– Majd én most... – kezdte volna újra, de csak szánalmas suttogásra telt.

Megroggyant a másik lába is.

– Ó, jaj! – mondta a Hideg, s már patakokban ömlött róla a víz.

Reszketett.

De azért még egyszer próbálkozott.

– Most megmutatom nektek... – nyöszörögte s elcsúszott. Minden ízében reszketve feküdt a konyha kövén.

– Segítség! – mondta ekkor. – Segítsetek!

Gyorsan odafutott hozzá a Mozsár, a Konyhaszekrény, a Fületlen Bögre, az Épfülű Bögre, a Kávédaráló, a Háromlábú Hokedli, a Körömrészelő (mit keres egy körömrészelő a konyhában?), a Húsvágó Bárd, a Merőkanál, a Bojtos Butykos, a Tejesköcsög, a Piros Fedő, a Kék Fedő, az Alumínium Fedő, a Burátlan Lámpa, a Konyhaasztal és a Kettőbe Vágott Paradicsom.

Betámogatták az elalélt Hideget a Szaratovba, és rácsukták az ajtót.

– Ez még azért majd megmutatja nekünk, figyeljétek meg – mondta a Körömrészelő (mit keres egy körömrészelő a konyhában?). – Majd decemberben megmutatja.

A többiek hallgattak. Megértek már jó néhány decembert. A Mozsár egymaga százötvenet.

A Hideg meg gyógyulgatott a Szaratovban.

*Szaratov – egykori szovjet hűtőmárka

VIRÁGSZEMŰ

Abból már sok botrány származott, hogy valakinek szép szeme van. De ilyesféle perpatvarról, ami Varga Julcsa szeme miatt kerekedett, állítom, még a legöregebbek sem hallottak.

Mert Varga Julcsát, ha netán nem tudná valaki, Virágszeműnek nevezik. Azért, mert gyönyörűséges kék szeme van. Nos, hát ebből lett a haddel-hadd. Mert egy szép napon a Karcsú Sisakvirág nem átallotta azt mondani:

– Semmi kétség, Varga Julcsa szeme olyan, mint én!

Ami igaz, igaz, a Karcsú Sisakvirág igen szép, senki szemének nem válna szégyenére, ha rá hasonlítana. Nem is lett volna baj ebből a kijelentésből, ha nem hallja meg néhány másik virág.

A Fürtös Gyöngyike fel is csattant mindjárt.

– Még hogy olyan, mint te! Jobb, ha elhallgatsz a sápatag színeddel. Varga Julcsa szeme éppen olyan, mint én!

Na, lett erre riadalom, zenebona.

Rikoltozott a Tavasz Csillagvirág, hogy márpedig csakis őtőle kölcsönözte a színét Julcsa szeme.

Az Ibolya a hasát fogta nevetésben.

– Még hogy azt képzelitek... hehe... és én?

Az Erdei Gyöngyiköles erre leilázta az Ibolyát.

– Nem is kék vagy, lila – mondta dühösen.

– Ha én lila vagyok, akkor Julcsa szeme is lila.

Vegyétek tudomásul! – kiabálta az Ibolya.

Erre aztán előpattant a Búzavirág is.

– Ti mertek ezen vitatkozni?! Nézzetek meg engem!

Még szerencse, hogy nem tudtak egymáshoz közelebb menni, mert biztos hajba kaptak volna. Különösen akkor, amikor a Közönséges Gubóvirág is beleszólt a vitába. Ennek aztán nekiestek mind a hatan.

– Te mersz közbeszólni! Hiszen még a neved is közönséges!

Akkora volt a ricsaj, hogy a szundikáló füvek mind felébredtek.

Hát, mondhatom nektek, nincs annál csúnyább, mint amikor virágok veszekednek.

Gondolhatjátok, ki tett itt igazságot. Természetesen Mikkamakka. Éppen arra járt (majdnem mindig arra jár, amerre kell), és felkiáltott:

– Te Úristen, színvak lettem!

A virágok elhallgattak. Egyszerre kérdezték:

– Színvak? Miért?

– Reggel, amikor erre jártam – mondta Mikkamakka –, világosan láttam, hogy ezen a helyen hét kék virág virít.

– Persze – mondták a virágok –, és?

– Most meg hét vörösset látok!

Hopp, egymásra néztek a virágok! Hát bizony nem Mikkamakka volt színvak, hanem ők vörösödtek ki a méregtől. Gyorsan visszakéültek hát, és előadták az ügyet Mikkamakknak.

– Ó – mondta Mikkamakka –, de oktondiak vagytok! Ez a legegyszerűbb a világon. Varga Julcsa szeme hétfőn Karcsú Sisakvirág, kedden Fürtös Gyöngyike, szerdán Tavasz Csillagvirág, csütörtökön Ibolya, pénteken Erdei Gyöngyiköles, szombaton Búzavirág, vasárnap meg Közönséges Gubóvirág. – (Azért mondta a gubóvirágot vasárnapra, mert titokban az tetszett neki legjobban.) – És közben persze – folytatta Mikkamakka – Varga Julcsa szeme egész héten szebb, mint ti heten együttvéve.

Ebben meg is nyugodtak a virágok, és azóta is boldogan kékellenek, virítanak.

KÉT REGGEL

Egyszer két Reggel találkozott a Tejúton.

– Jó reggelt, Reggel! – mondta az egyik, s megemelte halványkék fényekből szőtt kalapját.

– Adjon isten! – mondta a másik barátságos, rubinpiros mosollyal.

– Hova-hova? – kérdezte az első, és megigazította magán fénylő, drágaköves köpenyét.

– A Földre. A Földre megyek – mondta a másik átszellemülten.

A fényekből szőtt kalapú erre elkomorodott, még a kalapja is halványabb lett hirtelen, s a drágakövei mintha elfelejtették volna a csillogást.

– Még hogy a Földre! – mondta baljóslatúan. – Ne ám, hogy úgy legyen!

– Márpedig az úgy van! Ma lesz a Földön május első vasárnapja, igaz?

– Igaz.

– Nahát akkor! Ma én fogok lent derengni és pitymallani.

– Azt szeretném látni – kiabált a társa –, május első vasárnapjára én megyek! Még hogy derengeni és pitymallani! Kerengeni és nyilallani fogsz, édes barátom. Ma én ragyogok fel a Földön.

Ezzel futásnak eredt. De a másik sem volt rest, elgáncsolta, puff nagyot esett, csak úgy porzott a Tejúton. Nosza, összeverekedtek, tépték egymást. Hajnaldarabok, pitymallatrongyok, derűfoszlányok röpködtek körülöttük.

Végre aztán az egyik győzött – ki tudja, melyik; a verekedés előtt egyforma szépek, daliásak voltak, utána meg egyforma rongyosak, töpörödöttek –, s ment a Földre, hogy fölváltsa az éjszakát.

Az emberek meg kinéztek az ablakon, és azt mondták: „Hú, de ronda reggelre virradtunk!” És nem is lett jókedvük egész nap.

BIBLIAI ÁBÉCÉ

Thiatira. Az ázsiai római tartomány (ma Törökország) nem jelentős, de elég gazdag kereskedő- és ipari városa volt. Bíborkészítéséről volt nevezetes. Itt élt annak a hét ázsiai gyülekezetnek az egyike, amelyekhez az Úr leveleket íratott Jánossal a *Jelenések könyvében*. Dicséri cselekedeteiket, szeretetüket, hitüket, szolgálatukat és tűrésüket, de megfeddi őket azért, mert vannak közöttük olyanok, akik engednek a tévtanításoknak és részt vesznek a pogány kultusz szertartásain („paráználnak” – ez a szó a *Bibliában* az egy igaz Isten tiszteletén kívül a bálványimádást, a bálványáldozatokban való részvételt is jelenti, ami sokszor erkölcsi kicsapongással is együtt járt). A hamis próféta (Jezábel) követőit betegséggel és halállal bünteti, a többieknek, az állhatatosoknak, az Úr parancsai szerint élőknek és a győzteseknek az ő királyi hatalmában való részesedést ígéri.

Tiberius császár. Augustus veje és utóda, Kr. u. 14–37 között uralkodott, tehát Jézus földi szolgálata idején ő volt a Római Birodalom császára.

Tibériás. A Galileai-tenger nyugati partján épült, inkább pogány, mint zsidó város. Heródes Antipás Galilea fővárosává tette és Tiberius császárról nevezte el Tibériásnak. Neve egyetlenegyszer fordul elő az evangéliumokban, s Jézus sohasem járt benne.

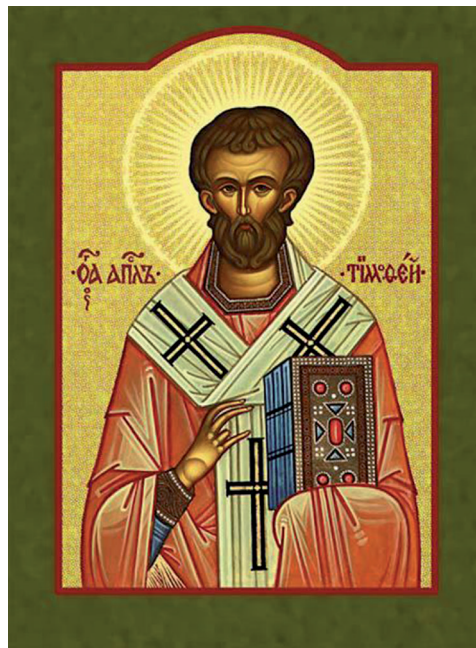
Tiglat-Pileszer. Asszíria királya Kr. e. 745–727 között. Birodalmát a Földközi-tengerig terjesztette ki. Áház, Júda királya, tőle kért segítséget Izrael és Szíria ellen vívott háborújában, de Tiglat-Pileszer – noha elfoglalta Szíriát és Izrael egy részét – rátört Júdára is és megostromolta Jeruzsálemet.

Tigris. Ama folyók egyike, amelyek a hagyomány szerint az Éden kertjét határolták. 2000 km hosszúságban szeli át a mezopotámiai síkságot, s az Eufráteszsel egyesülve ömlik a Perzsa-öbölbe. Partján olyan híres városok épültek, mint Ninive, Nimród és Asszur.

Timóteus. Lisztrában (Kis-Ázsiában) született görög apa és zsidó anya gyermekeként, s anyjával meg nagyanyjával együtt lett keresztény. Pál második missziói útján találkozott vele Lisztrában, s ettől kezdve egyik leghűségesebb munkatársa lett, fontos feladatokat végzett el Pál megbízásából Thessalonikában, Korintusban, Efezusban, Jeruzsálemben, sőt, Rómában is. Pál mindig nagy szeretettel beszélt róla és két levelet is írt hozzá.

Timóteushoz írt levelek. Pál apostol Timóteushoz írt levelei élete utolsó szakaszában, Rómában keletkeztek, ún. „pásztori levelek” (a Titushoz írt levelével együtt), mivel bennük a gyülekezet lelkigondozásával, pásztorálásával foglalkozik az apostol. A Timóteushoz intézett első levélben gyakorlati tanácsokat ad ifjú munkatársának, aki akkor az ő nevében és megbízásából az efezusi egyház ügyeit igazgatta. Figyelmezteti, hogy óvakodjék a hamis tanítóktól, s utasításokat ad neki az egyházkormányzásra nézve. Második levelét, az utolsó írását, már római börtönéből küldte, röviddel vértanúhalála előtt. Ismét lelkére köti, hogy maradjon meg abban, amit a Szentírásból tanult, mert a „teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanítására, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy az Isten embere teljes mértékben alkalmas és minden jócselekedetre felkészített legyen”.

Tisztaság, megtisztulás. Az *Ószövetségben* minduntalan visszatér Istennek ez a parancsa: „Legyetek szentek, mert én szent vagyok!” Isten népének kényesen kellett ügyelnie, hogy tisztán tartsa kiválasztottságát. Mózes törvényei pontosan előírták, hogy mi a tiszta és mi a tisztátalan, mit szabad és mit nem szabad a zsidóknak enniük, vagy akár érinteniük is, és hogyan kell megtisztulnia annak, aki valamitől tisztátalanná vált. A farizeusok és írástudók gondosan ügyeltek is arra, hogy külsőleg semmi tisztátalan ne jusson hozzájuk. Ezzel szemben a próféták, de különösen Jézus a belső tisztaságot, a lélek tisztaságát hangsúlyozták. Nem az teszi tisztátalanná az embert, ami bemegy a száján, hanem ami kijön belőle, azaz a gonosz gondolat és beszéd, paráznaság, a hamis tanúbizonyosság és az istenkáromlás. Istent viszont csak azok látják meg, akiknek a szívük tiszta.

Cecil Northcott: *Bibliai lexikon gyerekeknek*

SZABAD-E ÜNNEPNAPON JÓT TENNI?

Jézus minden alkalmat megragadott, hogy embertársaival jót tehessen. Egy szombatnapon egy száradt kezű embert vittek Jézushoz az imaházba. Azt gondolták, hogy senki sem tudja meggyógyítani azt a bénaságot, mert mindenütt próbálkoztak, ahol csak gyógyítással foglalkoztak. A beteg arca szomorú, sápadt és reménytelen volt, homlokán mély barázdák voltak. Legjobban az fájt neki, hogy nagy családjáról nem tudott gondoskodni, gyermekei éheztek, szükségüket szenvedtek. Amint Jézust meglátta, reménykedni kezdett. Jézus szeretettel ránézett és biztató hangon mondta: „Nyújtsd ki a karodat.” A beteg pár pillanat alatt egészen megváltozott, karját kinyújtotta és máris meggyógyult. Csak sírt örömeiben, hogy jobban lett. Vele együtt örvendett a nép is. Csak Jézus ellenségei, a főpapok, írástudók és farizeusok nem örvendettek. Ők ellenségei voltak Jézusnak. Irigyelték, hogy a nép őt oly nagyon szerette. Reá támadtak, hogy szombatnapon miért gyógyított, mikor Mózes törvénye azt mondja: akkor ne tégy semmi dolgot.

Jézus azonban azt kérdezte: „Hogyha valakinek közületek a juha szombatnapon verembe esik, vajon nem veszi-e ki onnan?” A farizeusok és papok azt felelték: „Igenis kiveszi.” Jézus azt mondotta: „Helyesen cselekszik, mert nem engedheti, hogy a barma elpusztuljon. De ha ünnepnapon az oktalan

állatot meg kell mentenem, mennyivel inkább meg kell azt tenni az emberrel, aki Istennek legnemesebb teremtménye. Szabad tehát ünnepnapon is jót cselekedni. Mert nem az ember van az ünnepért, hanem az ünnep az emberért.”

JÉZUS ÉS A GYERMEKEK

Jézusnak alig volt pihenése. Folyton járt egyik faluból a másikba, egyik városból a másik városba. Egyik útjában leült egy padon, hogy megpihenjen. Rövid idő alatti híre futott, hogy ott van. Pár pillanat alatt az édesanyák Jézushoz vitték egészen kis gyermekeiket is, hogy áldja meg őket.

A tanítványok azt gondolták, hogy Jézusnak terhére vannak a gyermekek, s el akarták küldeni őket. Jézus azonban megdorgálta a tanítványait, s azt mondotta: „Engedjétek énhozzám jönni a kisdedeket, mert ilyeneké a mennyeknek országa.” Kezét a gyermekek fejére tette, kis orcáikat megsimogatta s tiszta szívből mosolygott a sok örvendező gyermeknek.

Egy más alkalommal a tanítványok vetélkedtek, hogy ki lesz az első közülük? Ekkor Jézus egy kisgyermeket állított eléjük és azt mondotta: „Ha olyanok nem lesztek lélekben, mint a kisgyermek, nem juttok be a mennyeknek országába.”

Benczédi Pál *Bibliai történetek gyerekeknek c. könyve* nyomán

Bazsó Irén: *Jézus és a gyermekek* (ikon)

Pósa Lajos

FALUVÉGEN...

Faluvégen áll a szent kép,
Szűz Mária képe,
Dal és illat lengi körül
S túlvilági béke.

Boldog asszony Szűz Mária,
Ő az Isten anyja,
Kis Jézuskát az ölében
Szeretettel tartja.

Beteg, árva, elhagyatott
Leborul előtte:
S könnyebbülve, új reménnyel
Távozik el tőle.

Talál nála vigasztalást
Minden szerencsétlen –
Könyörög ő mindenkiért
Ott a faluvégen.

Galambos Bernadett

FARSANGI FÁNK

Szalagos a csuda fánk,
nekünk süti nagyanyánk.
Alig győzi, alig bírja,
minden lurkó elkapkodja.

Csuda jó az illata,
kerek szalag takarja.
Lekvárt rakjunk középebe,
hadd kerüljön a bendőnkbe!

Orgoványi Anikó

FARSANGOLÓK

Csörrenj, lábos, fakanál,
kezdődik az utcabál!
Ide, tányér, vasfazék,
bokázik a karosszék!

Hősködik a nyúlkirály,
bukfencezik a sakál,
ugrabugrál a szamár,
az öszvérrel táncot jár.

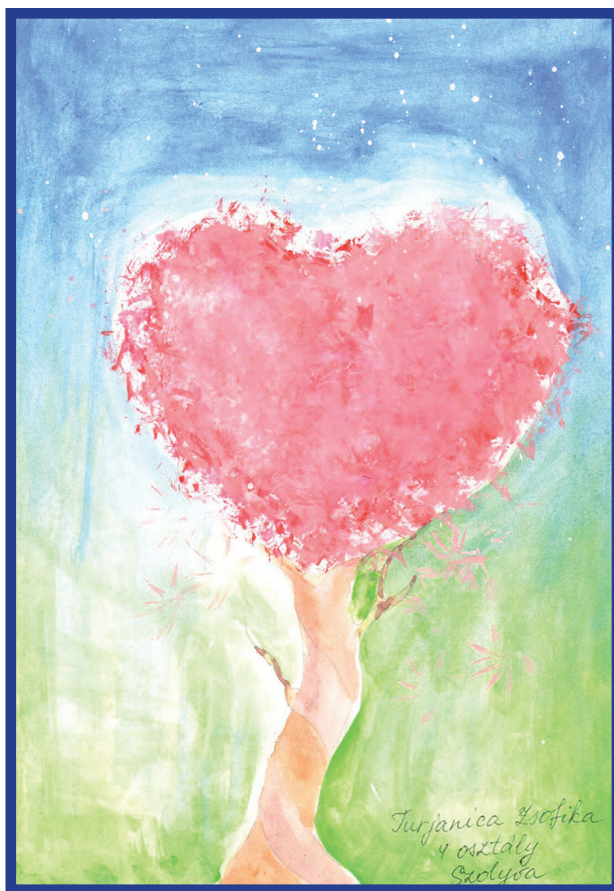
Szipog egy kis királylány,
párja nélkül marad tán?
Felkéri egy zöldbeka,
táncba viszi őt még ma.

Seprűjével ropja lám,
a vasorrú boszorkány,
prüszköl a kis denevér,
csillapodj le, csigavér!

Hangol már a zenekar,
énekesük aranyhal,
bár csinos, az nem vitás,
hangja néma tátogás.

Kakas koma trombitál,
gitározik a szamár,
hegedül a víziló,
dobol egy kis póniló.

Karmesterük a majom,
hadonászik a padon.
Összevissza kalimpál,
szétszalad az utcabál.

Turjanica Zsófia, Szolyva

NAHÁT, MÁRIS ELFELEJTETTEM!

Játékidő: 30 perc.

Ez a játék szinte bárhol és bármikor játszható. Nem szükséges hozzá semmilyen eszköz, felnőttek és gyerekek együtt is játszhatják. Játshatja kettő és annál több játékos is.

Alaposan nézzünk körül a szobában. Ezután valamelyik játékos csukja be a szemét, a játékostársak pedig tegyenek fel neki kérdéseket a szobával/helyiséggel kapcsolatban. Például: Milyen színű a fal? Mi van a plafonon? Milyen képek vannak a falon?

Érdeemes előre eldönteni, ki mennyi kérdést kaphat. A játék végén pedig összeszámolható, ki mennyi pontot szerzett. Azt gondolnánk, hogy az otthoni, megszokott környezetben pofonegyszerű egy ilyen játékot játszani, de ha kipróbáljátok, biztosan okoz majd meglepetéseket. Ha unatkozónatok egy hideg téli napon, vagy ágyba kényszerültök betegség miatt, ne habozzatok, tegyétek próbára megfigyelő- és emlékezőtehetségeteket!

MI A VÁLTOZÁS?

Játékidő: 30 perc.

Némileg hasonlít az előző játékhoz, hiszen ezt is játszhatjuk bárhol, s ehhez sem szükséges különösebb eszköz. A legideálisabb, ha ketten vagy kétfős csapatokban játszunk.

A játékosok közül válasszunk ki valakit, akit a többi játékos vagy a párja alaposan, a feje búbjától a lábujjáig, előlről és hátulról is alaposan megfigyel. Ezután a választott játékos hagyja el a helyiséget, változtasson meg magán valami apróságot. A feladat, hogy a legszemfülesebb játékos vagy a csapattárs minél gyorsabban rájöjjön, mi változott.

NYELVTÖRŐ NYELVGYÖTRŐK

Játékidő: 15 perc (nehezítések esetén akár egy óra is lehet).

Ehhez a játékhoz csupán néhány nyelvtörőre és egy másodpercmutatóval ellátott órára vagy stopperre lesz szükség.

Közös megegyezés alapján válasszunk ki néhány nyelvtörőt (pl. Sárga bögre, görbe bögre; Nem minden fajta szarka farka tarka; Mit sütsz, kis sücs?). A feladat, hogy a játékosok hiba nélkül, minél gyorsabban elmondják egymás után a nyelvtörőket. Minden játékos idejét mérjük. A leggyorsabb lesz a győztes. A játék bonyolítható, ha például kétszer-háromszor kell elmondani a nyelvtörőket, vagy minden körben bővítjük a listát

egy újabb nyelvtörővel. Sőt, a játékosok maguk is találhatnak ki újakat.

KI A PÁROD?

Játékidő: 15 perc.

Készítsünk elő egy másodpercmutatóval ellátott órát vagy egy stoppert, illetve néhány összetartozó tárgypárt, mint például: cipő és zokni, kulcs és lakat, toll és papír, festék és ecset, ceruza és radír, tű és cérna stb. A tárgyakat helyezzük az asztalra. A feladat, hogy a játékosok egyesével, minél gyorsabban összepárosítsák a tárgyakat. A leggyorsabb győz, de játszhatjuk úgy is, hogy meghatározott idő alatt kell a lehető legtöbb tárgypárt megtalálni. Nehezíthetjük a feladatot azzal, hogy nemcsak egymás mellé kell tenni a tárgyakat, hanem például a helyiség egy meghatározott pontjához vinni.

Aranykapu

PUZZLE-JÁTÉK

Játékidő: 30 perc.

Eszközök: magazinok vagy poszterek, ragasztó, kartonlap, ceruza, olló, egyszínű csomagolópapír.

A posztert vagy egy magazinból kivágott képet ragasszuk rá a kartonlapra, majd vágjuk körbe a kép méretének megfelelően. Ügyeljünk arra, hogy a kép ne ráncolódjon össze a kartonon. Ha ez megvan, ceruzával osszuk fel a képet puzzle méretű részekre, majd vágjuk szét. Amikor ezzel is megvagyunk, cseréljünk puzzle-t a többi játékosal, s figyeljünk, ki rakja ki a leggyorsabban.

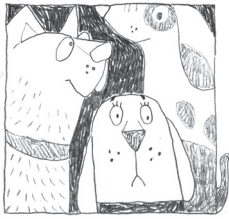
ÁBÉCÉS ŐRÜLET

Játékidő: 15-30 perc

Eszközök: papír és ceruza.

Írjuk fel az ábécé betűit egy lapra. A feladat, hogy olyan mondatokat alkossunk, melyekben a szavak a felírt betűkkel kezdődnek. Például: „Ábel beszél csendesen, de egyedül, éhesen futkos.” Nem jelent problémát, ha a mondat értelmetlenre vagy sutára sikeredik. Az nyer, akinek a leghosszabbra sikeredik a mondata. Játsható úgy is, hogy csak az ábécé néhány egymást követő betűjével játszunk, vagy minden szónak ugyanazzal a betűvel kell kezdődnie.

A játékot játszhatjuk örült névlánc formában is. Ennél a formánál egy keresztnév betűit kell felhasználni. Például: GERGŐ – Gurul egy róka görkorsolyán örülten.

Mindenféle

TRÉFÁS ÚJÉVI SZOKÁSOK A NAGYVILÁGBÓL

Németország

Németországban az év első napján főleg sertéshús-ételek kerülnek az asztalra, amelyek gazdagságot és boldogságot hoznak, baromfiból

készült fogásokat viszont nem fogyasztanak. A marcipánmalac, a gyümölcskenyér és az újévi kalács, amibe pénzérmét sütöttek, mind-mind pénzben és egészségben gazdag évet ígérnek.

Ausztria

Egy régi szokás szerint az esztendő első napján kitakarították és kifüstölték a házakat és az istállókat, hogy elzavarják az ott rejtőző gonosz démonokat. A legtöbb faluban ezt a szertartást rémisztő boszorkánynak, krampuszasszonynak öltözött „takarítónők” végezték.

Anglia

Az angolok az év első napján meglátogatják szeretteiket és ismerőseiket, borral, teával és saját készítésű finomságokkal ajándékozzák meg őket, hogy személyesen kívánjanak minden jót az új esztendőre.

Dánia

A dánok szilánkokkal és cserepekkel kívánnak szeretteiknek boldogságot, szerencsét és minden jót az új évre. Ilyenkor régi edényeket törnek össze családtagjaik, szomszédjaik és barátaik ajtaja előtt, minél nagyobb zajjal.

Örményország

Az örmények különleges és tradicionális fekete kenyert készítenek az új év köszöntésére. A kenyér tésztájába papírdarabokra írt jókívánságokat rejtenek, és ezzel kínálják vendégeiket, akik üdvözlik őket e reményteli ünnepnapon.

Görögország

A görögök Vazul-kenyeret sütnék újévre, néhányba pénzérmét rejtenek, aki megtalálja az érmék egyikét, és nem nyeli le, nem törik bele a foga, arra jólét és bőség vár az új esztendőben.

Olaszország

Az olaszok újévkor a hagyomány szerint makarónt, spagettit vagy más hosszú tésztából készült ételt esznek, a hosszú és egészséges élet reményében.

Puerto Rico

Puerto Ricóban éjfélkor nem lustálkodnak az ünneplők! Ahogy az óra éjfélét üt, a Puerto Ricó-iak egy-egy vödör vízzel öntik le az ablakokat, hogy a leselkedő rossz szellemeket eljesszék.

Bahama-szigetek

Az újévi készülődés már hónapokkal korábban elkezdődik. A bahamaiak ugyanis különleges, színes és tarka Junkanoo-ruhákban köszöntik az új esztendőt, a legérdekesebb jelmezeket varrókat pedig meg is jutalmazzák.

Forrás: világfigyelő.com

ÚJÉVI KÖSZÖNTŐK

Adjon Isten bort, búzát, barackot,
tarka farkú malacot,
csutoránknak feneket,
szekerünknek kereket,
kereshessünk eleget!

Adjon Isten füvet, fát,
tele pincét, kamarát,
sok örömet a házban,
boldogságot hazánkban,
ebben az új évben!

Adjon Isten minden jót
Ez új esztendőben,
Jobb időt, mint tavaly vót,
Ez új esztendőben!
Jó tavaszt, őszt, telet, nyárt,
Jó termést és jó vásárt,
Ez új esztendőben!

Jakab Zoltán, Tiszacsoma

Mészáros Réka-Hanna, Tiszacsoma

Nagy Timofij, Szolyva

Cányka Krisztián, Szolyva

Imre Dávid, Szolyva

Szarka Nikoletta, Beregdéda

Mitrovics Arianna, Szolyva

A KIS JÉZUS MEGSZÜLETETT

1. A kis Jé - zus meg - szü - le - tett, ör - vend - jünk! El - kül - döt - te
 2. E - le - i - be tér - de - pe - lünk mind - nyá - jan. Ör - ven - dez - ve

ő Szent Fi - át Is - te - nünk. Bet - le - hem - ben fek - szik ron - gyos
 é - ne - ke - lünk víg - ság - ban. Di - csé - re - tet mon - dunk é - des

já - szol - ban, a - zért van oly fé - nyes - ség a vá - ros - ban.
 any - já - nak, a - ján - dé - kot a - dunk a kis Jé - zus - nak.

KARÁCSONYNAK ÉJSZAKÁJÁN

1. Ka - rá - csony - nak éj - sza - ká - ján, Jé - zus szü - le - té - se nap - ján
 2. A kis Jé - zus a - rany - al - ma, Bol - dog - sá - gos Szűz az any - ja.

ö - rül - je - tek, ör - vend - je - tek, a kis Jé - zus meg - szü - le - tett!
 Lá - ba - i - val rin - gáz - gat - ja, két ke - zé - vel á - pol - gat - ja.

3. – Aludj, aludj, én kisdedem,
 aludj, aludj, én kisdedem.
 Nem királyné a te dajkád,
 szolgálóból lettem anyád.

4. Nincs a Jézus ágyán paplan,
 jaj, de fázik az ártatlan!
 Takargatja édesanyja,
 dirib-darab posztókába.

5. Nincs a Jézusnak bundája,
 posztóba van bepólyázva.
 Elveszett a báránycája,
 miből lett volna bundája?

6. Kirje, kirje, kisdedecske,
 Betlehemi hercegecske.
 Azért nekünk jót szereztél,
 a pokoltól megmentettél.

SZÁLLJATOK LE, SZÁLLJATOK LE, KARÁCSONYI ANGYALOK

1. Száll - ja - tok le, száll - ja - tok le, ka - rá - cso - nyi an - gya - lok. Zör - ges - se - tek
 má - ma es - te min - den pi - ciny ab - la - kot! Pa - lo - tá - ba és kuny - hó - ba
 nagy ö - rö - met vi - gye - tek, bol - dog - sá - gos ün - ne - pet.

2. Fényes égből, Mennyszágból,
 Szálljatok le, angyalok!
 Zöldleveles, aranydiós
 Karácsonyfát hozzatok!
 Karácsonyfát, ragyogót,
 Zörgő-börgő mogyorót,
 Ezüstcsengős barikát,
 Selyemszűrű paripát.

3. Fényes égből, Mennyszágból
 Szálljatok le, angyalok!
 A didergő szegényeknek
 Meleg ruhát hozzatok!
 Nagykabátot, nagykendőt,
 Vastagtalpú cipellőt.
 Tüzelőfát, angyalok,
 Azt is, azt is hozzatok!

(BETŰ)DZSUNGEL

Az alábbi betűdzsungelben 15 állat neve bújt el. Megtalárod mindegyiket?

Z	B	Y	B	É	K	A	M	S	K
H	Ó	D	S	J	U	H	C	É	A
T	E	H	É	N	T	P	A	X	W
B	A	G	O	L	Y	S	B	Ő	Z
H	I	Ú	Z	M	A	C	S	K	A
V	L	Ó	Ú	A	L	R	Ü	P	V
I	N	Ö	H	J	I	Á	N	D	C
D	Z	Ú	B	O	L	H	A	I	D
R	G	Y	A	M	S	Á	Ú	Z	K
A	K	E	L	E	F	Á	N	T	X

NÉVANAGRAMMÁK

A következő betűhalmazok mindegyikéből egy-egy magyar keresztnév rakható ki. Alkosd meg a neveket, és írd fel, mennyiben szerepel j és mennyiben ly, illetve hogy mennyi fiú és mennyi lánynevet találtál!

- ajank –
- ayobli –
- ayorsol –
- áminjz –
- bajka –
- dujti –
- lanjianu –
- ojals –
- ojánl –
- ormosje –
- ryákol –
- zesjóf –
- ygeelgr –
- J: Ly:
- Fiú: Lány:

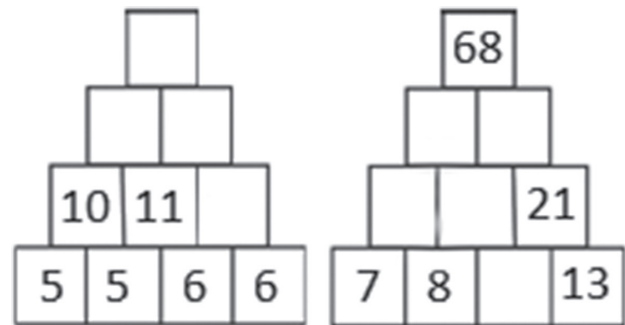
SUDOKU

Írd be a számokat a táblázatba 1-től 6-ig úgy, hogy egy számjegy minden sorban és minden oszlopban csak egyszer fordulhat elő!

		6		3	
3	1	4		2	
		5	1	4	3
1	4	3	2		
	3		5	6	2
	6		3		

PIRAMIS

A megadott számok alapján juss el a piramis csúcsáig! Milyen szám kerül a legtetejére?

HAMISÍTÁS – IGAZÍTÁS

Tedd igazá a következő (hamis) állításokat!

- A tyúk gágog. –
- A béka béget. –
- Az egér rőfög. –
- A varjú kelepel. –
- A ló kotkodácsol. –
- A tehén mekeg. –
- A disznó hápog. –
- A gólya ugat. –
- A cica cincog. –
- A kakas csiripel. –

A VILÁG SARKÁN

El akarok északra utazni,
ott az északi fényt látni,
az úszó jéghegyet megérinteni
és a jegesmedvét meglátni.

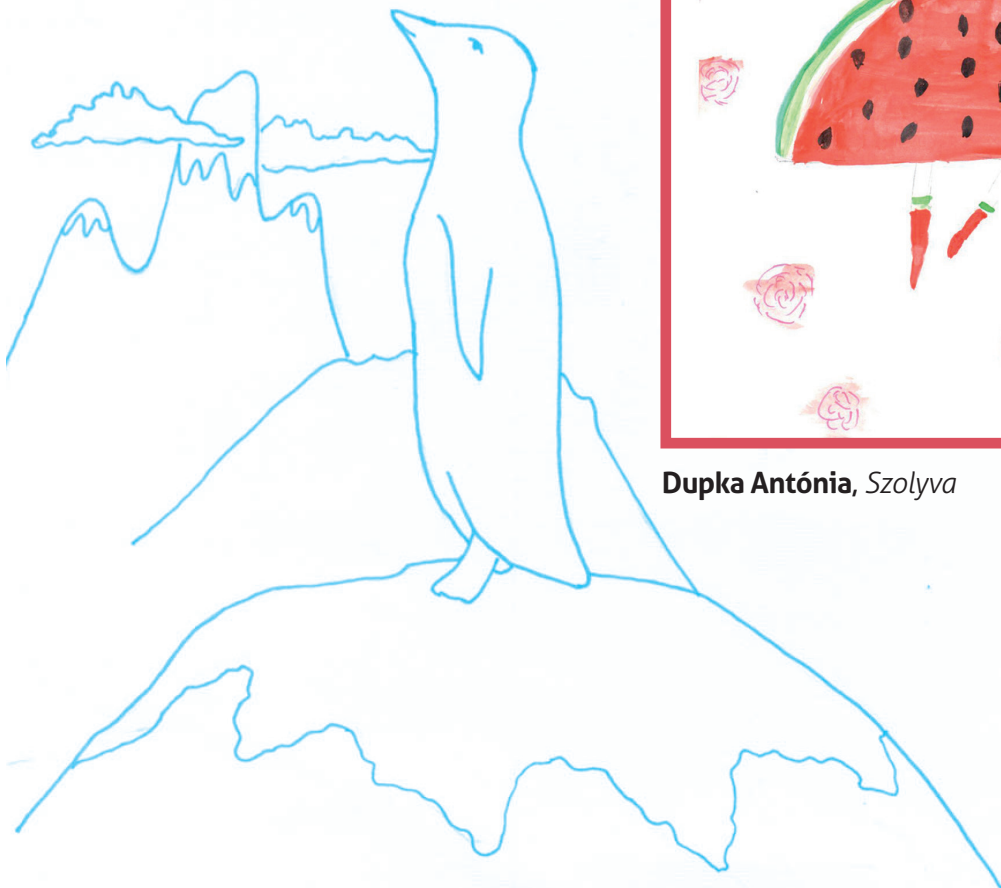
El akarok délre utazni,
Antarktiszt és pingvineket látni.
Mi van a jég alatt? – megtudni;
nagy feltaláló, tudós lenni.

El akarok nyugatra utazni,
királyvárosokat és lovagvárosokat látni.
A Dunán hajóval járni,
sok régi legendát hallani.

Keletre is el akartam volna utazni,
ott a Kínai Nagyfalon sétálni.
A világ legnagyobb hegyeit meglátni.

Igen, igen, a világban sok csoda van,
de otthon a legkedvesebb, ott vagyok a legjobban.

Moskola Illés,
Ungvári 10. Számú. Dayka Gábor Középiskola

A 2019/3. SZÁM REJTVÉNYEINEK MEGFEJTÉSE

Kételtűek: hód, vidra, pingvin, fóka, krokodil, teknős, jegesmedve, béka, rák, rozmár, medve.

Állatsoroló: anakonda, zebra, majom, jegesmedve, veréb, vakond, elefánt.

Közmondászavar: Sok lúd disznót győz; Ki korán kel, aranyat lel; Jó pap holtig tanul; Sok jó ember kis helyen is elfér; Bámul, mint borjú az új kapura; Ordít, mint a fába szorult féreg.

Rejtőzködők: Ábel, Zoli, Iván, Lehel, Ede, Irén, Áron, Lili, Ágnes, Pál.

Hányzók: báránylehelő, lúdtalp, csigalassú, libasor, szárfül, izompacsirta.

A helyes megfejtést beküldők közül **Losonszki Áron-Márk** (Tiszacsoma), **Kovács Rebeka Zsuzsanna** (Mezőgecse), **Kolozsy Júlia Teofánia** (Nagydobrony), **Bagu Sámuel** (Nagybereg) részesül jutalomban. Gratulálunk!

Dupka Antónia, Szolyva

Báki Dominika, Beregdéda

Leniv Andrianna, Szolyva

Holovnécs Vládizsláv, Szolyva

Iván Milán, Beregdéda

Marécs Anita, Szolyva

Dupka Antónia, Szolyva

Turjánica Zsófia, Szolyva

Turi Eszter, Beregdéda